

پنجابی لوک گیت

نیشنل کونسل آف میوزک پاکستان، لاہور

پنجابی لوگ گیت

نیشنل کونسل آف میوزک پاکستان

پنجابی لوک گیت

فصل شاہ — سوہنی دا وچارہ

طالع : علمی پرنٹنگ پریس ۔

ہسپتال روڈ - لاہور

اہتمام :-

عشرت رحمانی :- یکرڑی

نیشنل کونسل آف میوزک (پاکستان) لاہور

من اشاعت : بار اول ۱۹۶۵ء

قیمت : پانچ روپے

تصاویر : استاد انس بخش

طباعت : فوٹو آفسٹ

(جملہ حقوق محفوظ)

فہرست

صفحہ	گیت	شمار	صفحہ	گیت	شمار
۵۴	اڈ چڑیے	۱۰	۱۳	سادھی عرض	۱
۵۶	پہل دیا پتیا	۱۱	۱۷	دیا چھ	۲
۵۷	ہنگا موٹا باجرہ	۱۲	۲۳	مہندی	۳
۶۱	چھٹلا پیا بنیرے	۱۳	۲۵	ماہی دی نشانی	۴
۶۴	میری مندری	۱۴	۲۷	کلی دیا سائیں	۵
۶۶	ونگاں	۱۵	۲۸	پیا دی بندی	۶
۶۸	کو پتی سس	۱۶	۲۹	میں تینوں کی اکھاں	۷
۷۰	ظالم سوئی	۱۷	۵۰	جرٹاؤ بندے	۸
۷۲	پکھئی دی لوڑ	۱۸	۵۲	موڑ مہاراں نوں	۹

صفحہ	گیت	شمار	صفحہ	گیت	شمار
۹۳	نوکر ماہی	۳۲	۷۴	جوانی دیاں مہنڈیاں	۱۹
۹۵	کڑتی ریل دیے	۳۳	۷۶	کٹاں دیاں والیاں	۲۰
۹۷	کلیجے دی ورد	۳۴	۷۸	نک والونگ	۲۱
۹۸	گجری دی پنگیہ	۳۵	۷۹	نیکا کتدی ساں	۲۲
۹۹	ماہی دی جدائی	۳۶	۸۰	لکری سیٹھ کھانڑیے	۲۳
۱۰۱	اکھیاں	۳۷	۸۱	ماں دا پیار	۲۴
۱۰۲	روڑا	۳۸	۸۲	قصور دی جھٹی	۲۵
۱۰۳	سسیئے بے خبرے	۳۹	۸۴	راولپنڈی دے بنگلے	۲۶
۱۰۵	سادیاں پیاں ونگاں	۴۰	۸۵	ہتھ کنگھی	۲۷
۱۰۶	تیری خاطر	۴۱	۸۶	چیرے والے دی یاد	۲۸
۱۰۸	{ تینوں ورج	۴۲	۸۷	بہار آئی	۲۹
	{ رہیاں وے		۹۰	{ اسان ماہی دی	۳۰
۱۱۰	پھل موتیے واکلایا	۴۳		{ لوڑ کوئی ناں	
۱۱۱	بوندیاں برس رہیاں	۴۴	۹۱	بلوچا تھالماں	۳۱

صفحہ	گیت	شمار	صفحہ	گیت	شمار
۱۳۵	جھوک	۵۷	۱۱۳	میں بیجاں وے گاجراں	۴۵
۱۳۷	جموں شہر وسندیا	۵۸	۱۱۵	مور مہاراں	۴۶
۱۳۹	{ کھوہ تے پانی مبھرنیدیے	۵۹	۱۱۷	پیلوں پکیاں	۴۷
۱۴۲	ایس کو پڑے فی	۶۰	۱۱۹	میر بابوے ماہیا	۴۸
۱۴۴	تلشیر کاگا	۶۱	۱۲۱	ایہناں جوگیاں نے	۴۹
۱۴۶	ہریا بیا تو تا	۶۲	۱۲۲	نہی نہی پین وجے	۵۰
۱۴۸	رہا کتے طے	۶۳	۱۲۵	{ روہی بنا لئی آ دیس وطن	۵۱
۱۴۹	ٹاہیاں پتاں والیاں	۶۴	۱۲۷	جھتی نارو وال دی	۵۲
۱۵۴	جو بن وندے	۶۵	۱۲۸	کدڑ ملسی	۵۳
۱۵۶	سوہنی دا پریم	۶۶	۱۳۰	ہائے گلابی گجرے	۵۴
۱۵۹	بیٹا ایں راجڑے دا	۶۷	۱۳۱	{ اڑیو کاگ بنیرے بویا	۵۵
۱۶۲	انباں دا بؤر	۶۸	۱۳۳	ماری تیریاں غماں دی	۵۶
۱۶۵	کھڑ کلے	۶۹			

صفحہ	گیت	شمار	صفحہ	گیت	شمار
۱۸۹	ایتھے وئے گا کیہڑا	۸۱	۱۹۷	رٹھڑا کیوں نہیں پھرے	۷۰
	وے گھرؤن	۸۲	۱۹۹	ہل واہنرے چنگے	۷۱
۱۹۱	ہئے نہیں		۱۷۰	رٹھانناں جائیں	۷۲
۱۹۳	بھل بھل بر وٹریا	۸۳	۱۷۱	چونک گھڑایا	۷۳
	کدوں مت	۸۴	۱۷۲	ایاناں کونت	۷۴
۱۹۶	سنجھیں گکا		۱۷۴	ونجارا پھردا	۷۵
	ساون پنڈھ	۸۵		روڑے گوٹھے	۷۶
۱۹۷	نہ پیئے		۱۷۷	چکیندریئے پیار	
۱۹۸	پٹواری منڈیا	۸۶		فی	
	توں کیہڑے	۸۷		موڑ گھوڑا چھاویں	۷۷
۱۹۹	دکھوں کالا		۱۸۱	بہہ جائیں	
	ہولیوں		۱۸۳	بینوں سچھنا آیا	۷۸
	کدے چند تے بند	۸۸	۱۸۶	بے سمجھا بے دردا	۷۹
۲۰۱	مناں پہندا سیں		۱۸۸	جانی نظر نہ آوے	۸۰

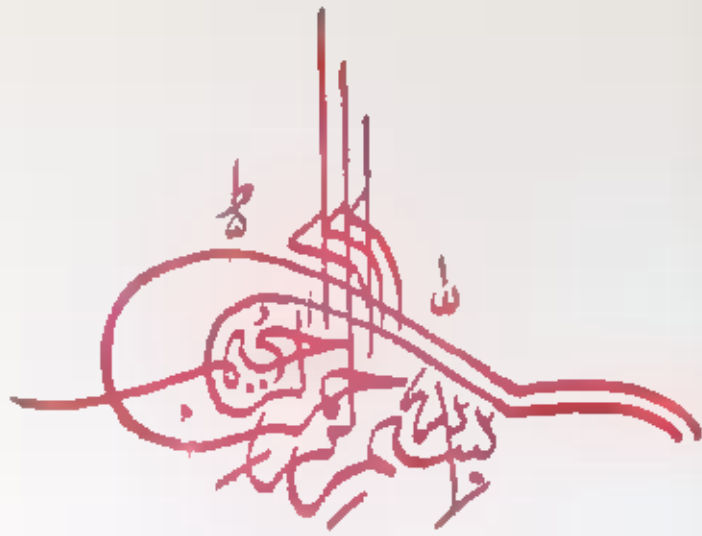
صفحہ	گیت	شمار	صفحہ	گیت	شمار
۲۲۰	گھوڑی (۵)	۱۰۰	۲۰۳	پردیسی جوگی	۸۹
۲۲۱	گھوڑی (۶)	۱۰۱	۲۰۵	شمسے دی اوکھی گھاٹی	۹۰
۲۲۲	گھوڑی (۷)	۱۰۲	۲۰۷	{ دھولا تیری کن مست ماری	۹۱
۲۲۳	گھوڑی (۸)	۱۰۳			
۲۲۴	سوہاگ (۱)	۱۰۴	۲۰۸	نیلے گھوڑے والیا	۹۲
۲۲۷	سوہاگ (۲)	۱۰۵	۲۱۰	{ چٹھی مونہوں نہیں بول دی	۹۳
۲۲۸	سوہاگ (۳)	۱۰۶			
۲۳۰	کنگھیے نی رنگ رتیے	۱۰۷	۲۱۱	{ بین و جانی رانجھے چاک	۹۴
۲۳۲	گلیاں ہوئیاں باٹلی بھڑیاں	۱۰۸			
۲۳۵	تسی کیوں نبولیوں مایہو	۱۰۹	۲۱۳	لال نہیں گھر میرا	۹۵
۲۳۶	رکھ لے یا بللا	۱۱۰	۲۱۵	گھوڑیاں (۱)	۹۶
۲۳۷	ساڈا چڑیاں دا چنبہ	۱۱۱	۲۱۷	گھوڑی (۲)	۹۷
۲۳۹	تاں روئی میری بی بی	۱۱۲	۲۱۸	گھوڑی (۳)	۹۸
۲۴۱	سوہاگ لے	۱۱۳	۲۱۹	گھوڑی (۴)	۹۹

صفحہ	گیت	شمار	صفحہ	گیت	شمار
۲۷۸	ماڑھے کی مندا بولنا ناں	۱۲۸	۲۴۳	کوٹھے اپر کوٹ	۱۱۴
۲۷۹	{ کھوٹا گرینڈیاں مینڈی مانہہ رنجانی }	۱۲۹	۲۴۵	پتھر ہٹاں تنہیں وکے	۱۱۵
۲۸۱	تاری سبھناں	۱۳۰	۲۴۸	پھل جھڑیاں	۱۱۶
۲۸۲	وینی مینڈی پٹی لے	۱۳۱	۲۵۰	وے وچھوڑا مندا	۱۱۷
۲۸۵	ڈھولا	۱۳۲	۲۵۲	چلیاں بی بی تیرے پکڑے	۱۱۸
۲۸۷	ناں ونج ناں ونج	۱۳۳	۲۵۵	اماں جائیا ویر	۱۱۹
تصویریں دی فہرست			۲۵۶	اُبل اُبل وٹوہیئے	۱۲۰
			۲۵۸	بھاردی اٹیک	۱۲۱
یک رنگ	فضل شاہ سوہنی دا وچار	۱	۲۶۰	اُڈا دا جاویں کالواں	۱۲۲
"	ہیر رانجھا	۲	۲۶۲	چناں تیری چاننی	۱۲۳
سہ رنگ	سوہنی کھارن	۳	۲۶۴	چھکے تے دوکھیاں	۱۲۴
	ہیر رانجھا	۴	۲۶۱	لہڈن ایڈن بھٹیا مے	۱۲۵
			۲۶۳	جورن سوہنیاں دا	۱۲۶
			۲۶۶	وکی چھوڑے دہرم تھارے	۱۲۷

بیر رانجھا

ساڈی عرض

پنجابی دے لوک گیتاں دی طرف ساڈے تعلیم یافتہ طبقے دی توجہ کوئی زیادہ نہیں رہی اے۔ ساڈے پنڈاں وچ پنجابی دے گیت اکثر گلے جاندے نیں تے بڑے شوق نال سنے جاندے نیں شہراں وچ البتہ انہاں گیتاں دا چرچا ذرا گھٹ ای اے۔ لوک گیتاں وچ جیڑی جذبات دی شدت تے زور پایا جاندا اے ایہہ دوسری شاعری وچ گھٹ ہی مل دا اے۔

پنجابی دے لوک گیتاں دی اچھی چھی ہوئی کتاباں بڑی کم دکھین وچ آونڈیاں نیں نیشنل کونسل آف میوزک پاکستان چار سال ہو اے نیں بنائی گئی سی اودھے پہلے سکریٹری جنرل ذوالفقار بخاری صاب سن۔ اوہناں نے کہیا کہ کونسل نوں مختلف

زبانوں دے لوک گیتاں دے مجموعے اچھی طرح چھپوا کے تقسیم کرنے چاہیدے نہیں۔
 چنانچہ اوہناں نہیں اسانوں اک فلمی مسودہ دتا۔ جدھے وچ کچھ مشہور لوک گیتاں
 نوں اکٹھا کیتا ہویا سی۔ اسان فیصلہ کیتا کہ ایس مجموعے نوں چھاپنا چاہیدا اے ایس
 دا ذکر شیخ نصیر احمد منیجنگ ڈائریکٹر سول ملٹری گزٹ نال کیتا تے اوہناں نے
 مہربانی کر کے ایس مجموعے نوں چھاپن دا بھارا اپنے ذمے لے لیا۔ اگر اوہناں می
 مدد نہ ہوندی تے معلوم نہیں کتنا کوچہ اسانوں ایس کم نوں پورا کرن تے لگ دا۔
 انسی شیخ صاحب دے بہت مشکور اس خداوند کریم اوہناں نوں ایس کم دا اجر دے
 معلوم ہوندا اے کہ ایہہ پنجابی لوک گیتاں دی مالالہ رام سرن داس نے
 بڑی محنت نال اور کئی سال گزار کے تیار کیتی سی۔ ایس مجموعے وچ غیر منقسم پنجاب
 دے قریب قریب سب علاقیاں دے لوک گیتاں دا نمونہ مل جاندا اے۔

ایس کتاب دی خوب صورتی ودھان لئی اسان اصدھے وچ استاد النخشن
 دی دو بڑی خوب صورت تصویراں دے عکس لگاوتے نہیں، اک تصویر میراں مجھے
 دے متعلق اے، تے دوجی سوہنی دی۔ ایہہ دوویں تصویراں میاں سعید سہگل
 دی ذاتی ملکیت نہیں۔ اوہناں نے بڑی مہربانی کر کے اسانوں اوہناں دے
 عکس لے لئیں دی اجازت دتی۔ اسانوں یقین اے کہ ایس کتاب دے پڑھن
 والے لوک گیتاں دا مزہ اٹھان گے اور نال نال پنجاب دی جیوندی جاگ دی
 تصویر دیکھ کے وی بڑے خوش ہون گے۔

اساں اپنی طرفوں کتاب نوں اچھی طرح چھاپن دی پوری پوری کوشش
 کیتی اے۔ جے ساڈی ایہہ کوشش عوام وچ مقبول ہوئی۔ تے اسی ہور ایہہ
 جٹیاں کتاباں شائع کرن دی ہمت کراں گے۔

نیاز محمد خاں
 پریذیڈنٹ نیشنل کونسل آف میوزک پاکستان
 لاہور

دیساجہ

پنجاب دی زندگی وچ آرٹ نے شاعری کٹ کٹ کے بھرے ہوئے
 نے، پنجاب دے بچے، پنجاب دے مُتدے، پنجاب دیاں کڑیاں، پنجاب دیاں
 ماواں اپنے دل دیاں گلاں نوں سادی تے زوردار پنجابی کوتا وچ بیان کرن وچ
 اُستاد نے ۔

تسبیس کسے پنجابی بچے نوں جیہڑا کہ اُجے ٹوں ٹاں کرنا مُشکل نال سکھیا اے
 کہہ دیو کہ کا کا کوئی چڑی کاں دی بات سنا، اوہ توہلی زبان نال جھٹ بول پوے گا،

چیس چیس میرا پونجا سڑیا
 کیوں پرایا بھٹڑ کھا ہدا

یاں

کھاں چڑی دے چوچلے نیں کاگ — مڑدا؟

یاں

کاں گُلیدہ عُسٹے ناں
چڑی دچاری کی کرے
ٹھنڈا پانی پی مرے

یاں

وا وگی اُڑ جان گے
لک — مُنوں مُنوں

ایہہ باتاں شاعری دے پہلے سبق نے جیہڑے پنجابی ماواں اپنے پترانوں
سکھاندیاں تے۔ ماواں بچیاں دامتہ دھون لگیاں تے اکھاں وچوں رگڑ
لاہن لگیاں وی کہندیاں تے۔ اچھی بچھی کو کو کھائے، گھیو دی چوڑی کا کا
کھائے، چھوٹیاں چھوٹیاں بالڑیاں نوں گیندناں کھیڈ دیاں دیکھو تے
مُنو کہ اوہ مُونہوں کی کہندیاں تے۔

تین تیر کھبڈن ویر
ہتھ کمان موہڈے تیر
دُھال والا میرا ویر
تلوار والا میرا ویر
جُستی والا تیرا ویر
سُکھتی والا تیرا ویر

یاں :- ایئی ایئی ایئی

تیری لستی نہیوں پینی
تیرا مکھن نہیوں کھانا

یاں :- دو دڑگا پیا پڑگا

ماں رانی گھر ہویا نکا

پیو راجے نوں دیو ودھائی

سیر شکر مینوں آئی

میں کڑیاں دے بوہجے پائی

کڑیاں سارے پنڈ دھائی

پنڈ دی سو بھا مینوں آئی

تسیں آپ غور کرو کہ ایس معصوم عروج بالڑیاں واسطے ایہناں نالوں سکھالے
مضمون تے سمجھ آجان والے گیت ہو رکی ہو سکدے نے ۔

چھوٹی عمر دے منڈے وی گل گل دچ کویتا دا سواد لبندے نے جے

اورہ کھیڈاں کھیڈن گے ۔ تاں وی مونہوں کہن گے :-

چیچوں چیچ کچو لیاں

گھمیاں راں دا گھر کتھے جے

ایچکناں پر میچکناں

مہولی گھوڑی چڑھ پارو
 بھنڈا بھنڈا ریا - کتنا کو بھار
 اک مٹھی چک لے دوجی تیار
 ملک چھپ جانا
 مکئی وا دانا
 رابے دی بیٹی آئی ہے

یاں

کوئلہ چھپا کی جمعرات آئی ہے
 جدوں کدی منڈے لوہری منگدے ہوں ، تاں اوہناں دیاں سُرراں سُن کے
 شک پئے جاندا اے کہ جیہڑیاں بھپوٹے بچراں دیاں نظماں آج کل دے اُردو
 زبان دے شاعراں دانواں پوچ لکھ رہیا اے اوہ ضرور ایہناں منڈیاں یاں
 لوہری منگن دیاں بولیاں دی نقل کیتی گئی اے ۔

ہیرنی او ہیرنی
 ہیرنی چھڑیاں لمیاں
 مینہ ورھیا تے کنکاں جمیاں
 کنکاں وچ بٹیرے
 دو سادھو دے دو میرے

یاں

دے مائی گویا

تیرا پتر لویا

دے مائی پانتھی

تیرا پتر ہانتھی

یاں

پانی مائی پا

کالے گتے نوں وی پا

تیریاں جیون مچھیاں گائیں

گل کی کہ پنجابی لڑکے لڑکیاں ہوش سنبھالیں توں پہلاں ای شاعری دی مشق کرن
 لگ پندے نے کڑیاں دا گدھا تے کھلی وی عجیب کھیڈاں نے۔ ایس طراں
 دیاں کھیڈاں تنہا نوں کسے ہور دیں وچ گھٹ ملن گیاں۔ ورزش دی ورزش،
 ناچ دانچ، گیت دا گیت، پورا سوادتاں ای آوند اے سب کدی گدھا پیندا
 دیکھیا جائے۔ لفظاں دی آواز۔ پیراں دیاں حرکتاں۔ جھانجراں وی
 چھنک۔ ہتھیاں دی تال ساریاں گلّاں اک ایسے بنا دناں کیتیاں جانڈیاں
 نے کہ آدمی بڑا جیران ہو جاندا اے۔ پیراں دی ادھی چھنک دی اے
 ہتھیاں نال تاوڑی وچدی تے مونہوں آواز آوندی اے۔

سس سوہرے سانوں دکھ کر چھڈیا
سانوں وٹی لوٹی

میں آپے گل کر لاں گی ۔ تیرے وج عقل نہ کوئی
اڈھ من چھولے لئے اڈھارے
اڈھ من پیتے موٹھ ۔

ماہی میرا نکا جیہا پتلے پتلے ہونٹھ
ماہی میرا نکا جیہا
ایسے طراں کڑیاں پینکھ چڑھانڈیاں نے تاں وی گاوندیاں نے
اچھی دیوڑھی اٹ نہ دھریئے ۔
دھی نہ دیئے دور نی چوماسا ساون آگیا ۔
اٹ گرے گی چوٹ لگے گی ۔
دھی مرے گی دور نی چوماسا ساون آگیا ۔
چلتھے اگے سس بُدی نی
گن گن پیرے دیونڈی چوماسا ساون آگیا ۔
چھوٹا دیوڑ لاڈلانی
ٹکی کھوہ کے لے گیا چوماسا ساون آگیا ۔
اک پیڑے دے دوکراں نی

جندیاں گالیاں نہ سہواں چوماسا ساون آگیا۔

خوبی خاص ایہہ وے کہ ایدھر پیگھ دا ہولارا ختم ہو باتے اودھر بول
دی ختم ہو جاندا اے۔ گل کی کہ پنجاب دیاں دیویاں دی زندگی بچپن توں
لے کے پڑھا پئے تک گاوندیاں ای سنگھری اے۔ ریتاں دے گیت،
جمن دے گیت، بچے دامونہہ دھون دے گیت۔ بچے نوں نہلان دے
گیت (ہر نہائی ہر دھوئی ہر ٹھنڈے پانیاں) روندے نوں چُپ
کران دے گیت، گیند کھیلن دے گیت، لکھن میچی کھیلن دے
گیت، پیگھاں دے گیت، منگنی دے گیت، ویاہ دے گیت،
سساں نال لڑن دے گیت، دھپوڑے دے گیت، مجبّت دے گیت،
بھیناں بھراواں دے گیت، ماواں پتراں دے گیت، چرخے دے
گیت، ایتھوں تک کہ پنجابی دیویاں جد ماتم کرن گیاں تاں سیاپے
دیاں الاہنیاں وی شاعری وچ دین گیاں۔ ہتھاں نال پس گیاں تے
مونہوں کہن گیاں ۔

ہائے وے جھناں دے لاڑیا

ہائے وے جھناں دے لاڑیا

میرا ایہہ گل تشریح نال وُسن دا مطلب ایہہ وے کہ پنجابی دیویاں نے
ساریاں قسماں دے گیت لکھنے بہت مُشکل نے، ایس کم واسطے

ہزاراں صفحے چاہیدے نے کچھ نمونے دے طور تے ڈھونڈ لکے گاؤں
والے گیت، تے لے گیت، تے کچھ ہو رگیت اکٹھے کر کے بھیناں تے
بھراواں دی نظر کیتے جاندے نے۔ جے تساں پسند کیتے تاں ہولی ہولی
باقی وی چھاپ رتے جان گے۔ ذخیرہ میرے پاس بہت سارا اے۔

(۲)

گیت جیہڑے ایس کتاب وچ چھاپے جاندے نے اوہ زیادہ پنجاب
دیاں وچلیاں ضلعیاں وچ یعنی لاہور، امرتسر، گوجرانوالہ، سیالکوٹ، گجرات
دی زبان وچ نے۔ صرف ونگی دے طور تے دوچار پہاڑی گیت تے لہندی
پوٹھواری زبان دے گیت درج کیتے گئے۔

وچلیاں ضلعیاں دے گیتاں وچوں وی میں صرف اوہ لکھے نے جیہڑے
کہ مبینوں دیویاں دے دلوں شکے معلوم ہوندے نے، باقی گیت جنہاں
دی بناوٹ وچوں مرداویں دماغ دی لشک نظر آندی اے۔ میں درج
نہیں کیتے بھاویں اوہ کیڈے ای سوہنے تے مَن بھاؤ نے نے۔ مثال
وے طور تے :-

کھیڈن دے دن چار
مڑ نہیں آؤنا وطن پیا دے
کھیڈ کھیڈندیاں شاماں پیاں

دوسر گیا گھر بار مڑ نہیں آؤنا
 جے مائے میرا کتیا لوڑیں
 بھٹھ پتیاں پونیاں
 بھٹ پئے گوہڑے ترکے نوں دل چار
 ڈولی پاکے لے گئے کھیرے
 مڈھ قدیمی دشمن میرے
 لکڑے فی چار کہار
 چولی پتڑی میرے مایاں وئی
 جو بن دتا کرتار، مڑ نہیں آؤناں
 (ریاں)

بھاویں بول نہ بول
 اکھیاں دے ساہمنے وُس میاں رانجھا
 عشق چھپائیاں چھپدا تاہیوں
 شہریں وج گئے فی ڈھول -
 اکھیاں دے ساہمنے ...
 (ریاں)

جوگی دے نیناں نے پھٹیاں زخماں تے بٹھنی آں پٹیاں

جے ممکھ موڑاں رانجھن کولوں
 دوزخ جاواں گی سٹیاں
 رانجھن دے سرست رنگیا چیرا
 ہیر گندایاں نے پٹیاں
 رانجھتا تخت ہزار یوں آپا
 میں جھنگ سیالے دی جٹیاں

(یاں)

اڑ گئی اڑ گئی اڑ گئی
 ہو۔ جندری اڑ گئی نال پنتوں دے

(یاں)

سوہنی دیوے خضر دے بال دی
 کیویں شکل ویکھاں مہینوال دی

(یاں)

کوئی جاؤ سیوئی رانجھے نوں بیاؤ موڑ کے

(یاں)

لا کے یاری لٹ کھڑیا دل میرا ڈاچی وایا

(یاں)

عشق تیرے نے کیلئے ہیرے جگت وچ مینوں خوار کیتا
(یاں)

چٹھئے درد فراق والے
میرا لے جا سنیہڑا سوہنے یار دا
(یاں)

پریم نگر دیاں گڑیاں طعنے مار دیاں
ایہناں تے آئیں قسم دے ہو رکئی گیتاں نوں مرواں دے ہتھ لگے
ہو اے صاف معلوم ہوندے نے ۔ اک انوکھی لک تے نزاکت
جیہڑی دیویاں دے گیتاں وچ اے اوہ ایہناں گیتاں وچ نظر
نہیں پیندی ایہہ گیت بی بیاں وی کدی کدی بول بنداں نے
پر یں ایہناں گیتاں نوں نہیں چھاپ دا ۔ ایہہ گیت اڈ چھاپے
جانے چاہی دے نے ۔

(۳)

ایہناں گیتاں وچ پنجاب دیاں بی بیاں دی زندگی دے اڈو
اڈرے نقشبیاں نوں لفظاں وچ کچھیا گیا اے ۔ بھین بھرا دا پریم،
ماواں دھیاں دی محبت، ماں پتراں دے لاڈ، دوہی گھبرو دا
پریم، دوہی گھبرو دے جھگڑے، سس نوٹہہ دے جھگڑے،

پتی دا وچھوڑا، پتی دا بہت دیہ کچھپوں ملنا، ایہہ سب گلاں بہت سوہنے
تے سادے گیتاں وچ دتیاں گئیاں نے۔

ایہہ گیت کسے منے پرمنے شاعر دے بنائے ہوئے نہیں۔ ایہہ
دیویدیاں دے اپنے ہی بنائے ہوئے نے۔ ایہہ وی پتہ نیں لگ
سکے کہ ایہہ گیت کتنے چمکے بنے ہوئے نے۔ صرف زبان دے
طریقے توں ای قیاس کری دا اے کہ فلانا گیت پرانا اے تے فلانا
اچ کل دا بنیا ہویا اے۔ ایہہ گیت اوس باغ وانگوں نیں جیہڑا کہ
کسے سکھڑ مالی نے بڑی محنتاں نال کیریاں ونڈ کے گل دتے چن کے
لگایا ہووے۔ ایہہ اوس جنگل دے پھلّاں وانگوں نے جنہاں دی
ترکیب، رنگ، خوشبو تے ونڈ قدرت نے آپ کیتی ہندی اے۔ ایہہ
دل دیاں جذبیاں دیاں، من دیاں، ترنگاں دیاں، محبت دیاں اوہ رس
بھنیاں تصویراں نے جیہڑیاں ہر اک دے من تے اک عجیب اثر کر دیندیاں
نے۔ ایہہناں گیتاں وچ دیویدیاں نے اپنے دلاں دے اُبال جس طراں اندر
کدھے اوہ طراں تہاڈے ساہمنے رکھ دتے ہن۔ کوئی ٹھوکا ٹھاکا یاں
وڈھ گھٹ نہیں کیتا۔ مثال دے طور تے اک بی بی دا پتی پلٹن وچ
نوکر اے۔ کئی ورھے ہو گئے اوہ نہیں آیا۔ بی بی چند گھڑائے نے۔ دل
وچ اُبال اٹھ دا اے کہ ہائے میرا سائیں ہووے تے میرا گہنا پہنا پل

ہووے جھٹ مونہوں ایہہ گیت بول دیندی اے :-
 چند گھڑا کے چڑھی آں چو بارے
 ویکھاں چو کوئی جانی نظر نہ آوے
 میرا صبر فرنگیئے نوں مارے
 ناں دیندا چھٹیاں نہ طلباں تارے
 نوکر رکھ لے چھڑے تے کوارے
 نہ ہون رتاں نہ پین پوارے
 ایسے طراں بہت سارے گیت دل دیاں بھاواں دیاں اُن رنگیاں
 تصویراں نے

(۴)

ایہناں گیتاں وچ جنگی قسم دے کوتا دے جذبے دی بہت جگہ
 دتے گئے نے پتراں دی محبت دے بارے وچ کہیا اے :-
 چھلا نوں نوں تھیوے پتر مٹھے میوے
 جنہاں نوں رب دیوے
 محبت تے پریم کرن دا بہت ای آسان تے مختصر نسخہ لکھیا اے :-
 پچھاں گواہنداں سیو
 نیہوں کیکوں لائی دا ڈھولا

پہلوں اکھیاں ماہی دے
 پھیر رل رل جانی دا ڈھولا
 ساون جہینے دی برکھا ہو رہی اے - دیوی ایہہ گل نہیں چاؤ ہندی کہ اداس
 واپتی پردیس جاٹے کہندی اے :-

میں تینوں اکھری میرے انت پیارے
 ساون پنڈھ نہ پٹے دے
 ساون ماہ دیاں پین پھواراں
 بدلاں رم جھم لائی اے
 گھوڑاوی بھجیا، کاٹھی وی بھج گئی ہو رہی جی دے میرے
 پتلے دی کھونڈی - آپ اپنے کوٹھے تے باری وچ بیٹھی اے
 دل داماک ہیٹھوں وی گھوڑے تے سوار ہو کے نکھیا جاندا
 اے چا ہندی اے کہ اوہ گھوڑا ہولی کمر لٹے تے دوگلاں کر
 دا جائے - کہندی اے :-

نیلے گھوڑے والیا گھوڑا سہج دوڑا
 اڑیا دھک پوے میرے محلاں نوں
 تے کجلے بیٹی اے روال
 ماں دھی نوں کہندی اے کہ بیٹی جتنا کو چر تیرا پتی ایاناں ایں -

توں سمجھیں اوہ کتنے پردیس گیا ہویا اے۔ دھی اگے ای بھری
بیٹھی اے۔ کہندی اے :-

کتنا کو چر مائے وانڈے تے ٹینڈے کتنا کو چر رداں ایالی
مائے ایہہ جو بن میرا اینویں ڈھل جانا جیوں دریاواں دا پانی
اپنے ماہی نوں چٹھی لکھنی ایں۔ ڈاہڈے مٹھے تے سادے ڈھنگ
نال اپنے دل دیاں بھاواں نوں ایں طراں دس دی اے :-

دل دا ٹکڑا میں کاغذ بناواں

نیناں دے کجلے دی سیاہی

ہتھ دی انگلی دی قلم بناواں

رو رو ہنجاواں دا پانی

اپنے ماہی دی چٹھی آئی اے تے بڑے شوق نال واچن لگی :-

جھٹ اتھرو وگن لگ پئے۔ اوس ویلے کہندی اے :-

ماہی دی چیری میں واچن لگی

نیناں پائی اے غباری

ناں دھو ناں دھو کیلو نینوں

چٹھی تے واچاں میں ساری

والاں نوں کالیاں سچاں نال تشبیہ دینا پنجابی دیویاں دا ای کم لے :-

مائے نی سُن میریے مائے ناں پا مینوں بُندے نی
وال گوری دے بسیر کالے ڈردی ماں وی تاں گندے نی

میریاں دُکھن کستاں دیاں والیاں

پتی پردیس گیا اے تے کہندی اے :-

دُھول پکیاں ناکھاں میں ٹینوں کی آکھاں

ساریاں گیتاں وچ کوئی ناں کوئی ٹھک ۔ کوئی ناں کوئی خیال ایسا اٹھا

اے کہ دل تے اثر کر جاندا اے ۔ پنجابی دیوی دی بیان کرن دی طرز

امی انگ اے ۔ اوس طرز نوں بیان کرنا بہت اُوکھا کم اے ۔ گیتاں

دی خبری بیان امی نہیں ہو سکدی جد تک اوہناں نوں سارا پڑھیا بلکہ

گایا نہ جاوے ایہہ شاعری دماغ نوں بھران والی نہیں بلکہ دل تے ٹھوکر

لان والی اے ۔ لفظ لفظ وچ نزاکت ، اثر مبدل اپن تے محبت دے خیال

بھرے ہوئے نے ۔

(۵)

ایہناں گیتاں دے پڑھن نال اوہناں بھراواں نوں بڑی مدد ملے

گی جیہڑے کہ پنجابی زبان دی چھندا بندی یا کوٹا دی بناوٹ دے علم نوں

پڑھنا چاہوندے نے ۔

چھوٹے میٹر دے بول پنجابی گیتاں وچ بڑے سندر نے :-

ڈھول جانی

ساڈی گلی آتیری مہربانی

جُتّی بناتی ماہی وے یاں :-

کیوں تریوں راتی ڈھولا

چھلا پیا بنیرے

وَس نہیوں میرے

وَس میری ماں دے

گھلے گی تے جاں گے

ڈھول میرا مانی یاں :-

دو گھٹ دے پانی

ایس نالوں ذرا لے میڑوی بہن :-

آکھ رہی یس تیلی نوں

روں پنچ دے اربیلی نوں

لے دے مائے کالیاں باگاں دی مہندی

گھول مہندی یس ہنتھاں نے لانی آں

دوھڑی بن بن بہندی

یاں :- باغ میرے دج انب دا بوٹا

حسن جوانی کوئی دم دا جھوٹا
پتیل دیا پتیا وے کیہی کھڑکھڑ لائی آ
یاں :-

پت جھڑ پئے پُرانے رت نوایں دی آئی آ
نکا کندی ساں کھیاں تیریاں نوں
یاں :-

کھنوں گم پیوں وے لیکھاں میریاں نوں
کسے دا دھول نہ پردیس جاوے
یاں :-

وچھوڑا ویریاں دے پیش آوے

لے میٹر رچرا وی بہت سوہنے ایہناں گیتاں وچ نے :-
باغ لوانی آن بغیچے لوانی آن وچ لوانی آن میں تورییاں اوئے
نکا جیہا منڈا سانوں اکھیاں مارے نہیوں نہ لگدا زوریاں اوئے
یاں :- کی توں پاویں ہار جمیلاں کی توں پاویں نتھہ چوڑا
جس را بجھیٹے دا مان کریں توں نتھہ کھونڈی موہڑے بھورا

ڈاہڑے پورے تافیے والے واک وی ایہناں گیتاں وچ تہانوں ملن گے۔

آکھ رہی لاری نوں

وے ڈوبا پھلکاری نوں

یاں :- ہوواں میناں ٹنگاں رتیاں

ناں تساں پچھیاں ناناں اساں دسیاں
 بالکل بغیر قافیے دے واک یعنی بلینک ورس دے وی اک دو
 نمونے دتے گئے نے یعنی :-

میر گند توں کوپٹے نیہے
 نی اُتے پا دے واک بنگلہ
 تینوں سکھیاں ملن وی نہ آئیاں
 ککڑاں نوں پا لے چھیاں

(یاں)

اٹھ بنی نی میرے درد کلجے
 بھج دیو نی چھٹی میرے ماہی نوں
 قافیہ تے بلینک ورس ملیا جلیا ہویا وی کئی گیتاں وچ دکھایا گیا
 اسے جس طراں :-

بھنی بھنی میں لاری ہٹی جانی آں
 ماہی دا صافہ رنگیو ناناں
 اساں ماہی دی لوڑ کوئی ناناں
 اساں جو پیکے جانا ایں
 جانا ایں مڑ آؤنا نہیں

سُسن جھڑکے سانوں سوہرا مارے
 دیور حرامی اکھیاں مارے
 چیرے والے نوں گل وی تاں آوے
 گل کریندا ایٹی ایٹی
 ایسے گلے میں سڑبل گئی

کئی گیتاں وچ کتے بلینک ورس کتے قافیہ، کتے چھوٹی بھر، کتے
 وڈی بھر، سب بلا جکلا کے ایس طراں دا نواں سواد پیدا کر دتا
 جاندا اے کہ عقل حیران رہ جاندی اے۔ تے خواہ مخواہ شاعری
 دی داد دینی پیندی اے جس طراں ایس گیت وچ اے :-

گکری ہیٹھ کھلو تڑپئے
 کیوں ہوئی ایں دلگیر کڑپئے
 کی کر بولاں وے ماہی
 کتاں توں میں بچتی آں
 والے گھڑا واں
 تیری کتنی پاواں
 سیج وچھاواں
 گھٹ گل لاواں

ہُن کیوں جانی ایں نٹھ کڑیئے
 کوٹھا کیوں جانی ایں ٹپ کڑیئے
 نظر ماہی دل رکھ کڑیئے
 نین تیرے نے تیر کڑیئے
 کیوں ہوئی ایں دلگیر کڑیئے
 ککری ہیٹھ کھلو تڑیئے

مطلب ایہہ وے کہ ایہناں گیتاں دے پڑھن نال پڑھن والیاں
 نوں کئی نوایاں نوایاں طرزاں ، نوایاں بندشاں تے نویں نویں میٹراں
 دا گیان ہووے گا۔ تے تاں اوہناں نوں پتہ لگے گا کہ پنجابی زبان
 کوئی جھگٹھی سنگی زبان نہیں چٹھوں کہ دوجیاں زباناں دیاں طرزاں
 نقل کرن دی لوڑ ہووے پنجابی زبان وچ سب کجھ موجود اے۔
 صرف کھوج کرن دی لوڑ اے۔

(۶)

گیتاں دے مضمون بڑے سادے نے ، زبان وی بڑی سادی
 تے سکھالی تے عام طور تے بھاؤ وی بڑے سدھے نے۔ ایس
 واسطے میں ایہناں دی تشریح کرن دی ضرورت نہیں سمجھی۔ باقی رہی
 ایہہ گل کہ ایہہ گیت گائے کس طراں جاندے نے سو ایہہ گل لکھن

وچ آڈنی مُشکل اے۔ گیت عام مشہور نے، کسے دیوی نوں کہو اوہ
تہا نوں ایہناں دے گائے جان دی طرز دس سکدی اے۔ ایہناں
دیاں سُراں واقعی بڑیاں مَن نوں بھان وایاں نے۔

(۷)

ایہہ گیت میں کس طراں اکٹھے رکھتے۔ تے کتھوں اکٹھے رکھتے،
ایہہ بڑی لمبی کہانی ایں۔ دس یاراں سال توں میں ایہہ اکٹھے کر
رہیاں۔ صرف گیت لکھن واسطے میں کئی پنڈاں وچ گیا۔ ویاہ
شادیاں وچ شامل ہویا۔ کٹیاں دیویاں دے منت ترے کرنے پئے
بڑی محنت تے مشکل نال میں ڈیڑھ ہزار دے قریب گیتاں دا
ذخیرہ اکٹھا کیتا اے۔ گیت اکٹھے کدین وچ جو مُشکل پیندی اے
دس داتہا نوں تاں ای پتہ لگ سکدا اے جو کدی تسیں دس پنڈراں
گیت اکٹھے کر کے دیکھو۔ پڑھیاں لکھیاں بھیناں نوں تے
گیت آؤندے ای نہیں، اُن پڑھ بھیناں شرم دے مارے تہاڈے
ساہمنے بولن گیاں ای نہیں۔ جے کدی اوہ بولن شروع کر وی دین
تے اوہ جھٹ بھُل جان گیاں، گل کی کہ ایہہ گیت اُن پڑھ
بھیناں دی یاد وچ تدوں ای اُتر وے نے جد اوہ دو چار اکٹھیاں

ہو کے سُرنال گانا شروع کرن، تے جد اوہ گارہیاں ہون اوس
 ویلے لکھناں اوکھا ہوندا اے۔ جے بھیناں بھراواں نے
 میری محنت دی قدر کیتی تاں میں ایس سلسلے دیاں دو چار ہو کتاں
 وی پیش کراں گا۔

مؤلف

پنجابی لوگ گیت

مہندی

فی لے دے مائے
 کالیاں باگاں دی مہندی
 گلی گلی میں پتھر چنیدی آں
 لوکی کہندے مستانی

فی لے دے مائے کالیاں باگاں دی مہندی
 ناں مستانی ناں میں دیوانی
 لگ گئی عشق دی کانی
 فی لے دے مائے کالیاں باگاں دی مہندی

گھول مہندی میں منجھاں تے لانی آں

دوھڑی بن بن بہندی

فی لے دے مائے کالیاں باگاں دی مہندی

مہندی دارنگ جد منجھاں تے چڑھیا

کیا سوہنی پھب پھب پندی

فی لے دے مائے کالیاں باگاں دی مہندی

جنہاں دے کونٹ دھیرت پرپی

اوہناں نوں مہندی کی کہندی

فی لے دے مائے کالیاں باگاں دی مہندی

ماہی دی نشانی

پیچھی والا چھٹلا ، مینوں دے جانشانی
 دے جانشانی ، تیری ہووے مہربانی
 تیری جیوے زندگانی ، پیچھی والا . . .
 چن چن کلیاں ، سیج وچھاواں
 سویں چاک راجہ ، سنو انوے ہیر رانی
 پیچھی والا . . .
 چن چن کنکراں ، محل اساراں
 دے چاک راجہ ، دساوے ہیر رانی
 پیچھی والا . . .

سونے دی تھالی وچ ، بھو جن پروساں
 کھاوے چاک راجہ ، کھلاوے ہیر رانی
 چچی والا . . .

کملی دیاسائیں

میں کملی دیاسائیں، نبھائیں، جو ہیں لائیاں یاریاں

اندر وڑ کے پریتاں پائیاں

باہر نہ شور مچائیں، نبھائیں

جو ہیں لائیاں یاریاں

ندی کنارے چیکاں ماراں

آئیں تے پار لنگھائیں، نبھائیں

جو ہیں لائیاں یاریاں

کن پڑوا رانجھا جوگی ہوٹیا

گھر گھر اکھ جگائیں، جگائیں

جو ہیں لائیاں یاریاں

پیاد کی بندی

پاپڑا ہتھ جوڑ رہی

پیامریاں بند کی موڑ رہی

پیال بن مچھلی تڑپ رہی

ہائے دیو درشن چند ترس رہی

پیادیں کے ناں گئے کدوؤں آؤ گے

مینوں کملی نوں آگل لاؤ گے

تارے گندیاں گندیاں رات گئی

تسی اے وی ناں آئے کملی ڈول گئی

پیالیں وچھوڑے نالوں موت چنگی

تسی اے وی ناں آئے چند ترس گئی

میں تینوں کی اکھاں

ڈھول شمشیرا   مینوں غم تیرا
 ڈھول پتر پرایا   سدیا نہیں آیا
 ڈھول میرا ہانی   دو گھٹ دے پانی
 ڈھول پکیاں نکھاں   میں تینوں کی اکھاں
 ڈھول پکے ہروانے   ساڈے کن کھانے
 ڈھول پکے کریلے   وچھڑے رت میلے
 ڈھول بندی دیا بندیا   لڑکے کی ونڈیا

ڈھول ماں نال لڑیا

سانوں چن چڑھیا

جڑاؤ بُست

لے دے جڑاؤ سانوں بُست

وے اساں تیرے تڈ وُستناں ایں

ساری توں جڑت جڑا دے

وے اساں تیرے تڈ وُستناں ایں

بُندیاں وایا ساڈی گلی آویں

آویں توں ماہی میرے دے بُندے

اساں تیرے تڈ وُستناں ایں

ہورناں رناں توں لے لے دیتاں ایں

ایہہ کم کُچیاں دے ہُندے

اساں تیرے تڈ وُستناں ایں

تیرے جھے سانوں ہور بتھیرے
سوہنے تے شوٹکی۔ ہانکے منہ

اساں تیرے تڈ وٹناں ایں

پا بندے یں باری وچ بہنی آں
ہیٹھوں وی لنگھ جا میریئے چندے

وے اساں تیرے تڈ وٹناں ایں

لے وے جڑاؤ سانوں بُسکد

وے اساں تیرے تڈ وٹناں ایں

موڑ مہاراں نوں

سوداگر تر چلے بیوپاراں نوں

خیری نال موڑ مہاراں نوں

باغ میرے وچ انب دا بوٹا

حسن جوانی کوئی دم جھوٹا

خیری نال موڑ مہاراں نوں

سوداگر تر چلے بیوپاراں نوں

اٹھ گکڑ اڑیا صبح ویلے

چند کملی ڈھونڈاں وچ بیلے

چند کملی ڈھونڈاں وچ بیلے

خیری نال موڑ مہاراں نوں

سوداگر تڑچلے بیوپاراں نوں

- ۳۳

ماہی میرا اڑیو مچاں تول دا

میں کملی نال کیوں نہیں بول دا

خیری نال موڑ مہاراں نوں

سوداگر تڑچلے بیوپاراں نوں

- ۳۴

ماہی میرے دارنگ زرد لے

اللہ جانے تینوں کیہڑی مرن لے

اللہ جانے تینوں کیہڑی مرن لے

خیری نال موڑ مہاراں نوں

سوداگر تڑچلے بیوپاراں نوں

اُد چڑیئے

ناں رول راول ناناں رُلا سانوں
 شکھی آپ وُسو۔ دُکھ پا سانوں
 اُد چڑیئے۔ اُد بہہ جا پھٹیاں
 دُھول پر دُسی سس دیوے مٹیاں

ناں رول راول ناناں رُلا سانوں
 اُد چڑیئے اُد بہہ جا کانے
 دُھول پر دُسی سس دیوے طعنے

ناں رول راول ناناں رُلا سانوں
 اُد چڑیئے اُد بہہ جا باری

ڈھول پر دیسی سس دیجے کالی
 ناں رول راول ناں رُلا سانوں
 اڈ چڑیئے اڈ بہہ جا ٹالی
 ڈھول پر دیسی دیور بندے والی
 ناں رول راول ناں رُلا سانوں
 سکھی آپ وٹو دیکھ پا سانوں

پیل دیا پتیا

پیل دیا پتیا وے کہی کھڑ کھڑ لالی آ

پت جھڑپے پُرانے رت نوایاں دی آئی آ

پیل دیا پتیا وے کہی چھوڑی لالی آ

اہل جوانی ڈھولا۔ اساں پیکے گالی آ

پیل دیا پتیا وے کہی چھاں توں کیتی آ

اہل جوانی وے ڈھولا پیاسے دی نیتی آ

پیل دیا پتیا وے کہیاں چھڑیاں لکراں نی

کون لیا وے وے ڈھول پر دسی دیاں خبراں نی

پیل دیا پتیا وے تیرے پت نی سا وے وے

نہت کر لاواں بیاباں تیرے ای ہا وے وے

ننگا موٹا باجرا

ننگا موٹا باجرہ ماہی وے

میرا کون چہرہ لسی ڈھولا

ننگا موٹا باجرا گورے

تیرا میں چہرے لسیاں ڈھولا

سوہا میرا چہرہ ماہی وے

رنگ چایا مٹیاں ڈھولا

ڈھول پرہ لسی سیو

کی بن والے رتیاں ڈھولا

سوہا میرا چہرہ سیو

انگریزی چہرے ڈھولا

ڈھول حرامی ماہی مے

چڑھ سوندا بنگلے ڈھولا

محلّاں توں اتری ماہی مے

پہل پانے نوں چلے ڈھولا

گھڑا چکاویں ماہی مے

سانوں ہتھ نہ لاویں ڈھولا

گھڑا چکایا ماہی مے

میری پھڑلئی دینی ڈھولا

چھڑ دے دینی ماہی مے

ساڑی ذات کمینی ڈھولا

جُتّی بنائی ماہی مے

کیوں تریوں راتیں ڈھولا

لک تیرا پتلا ماہی مے

تیری چوڑی چھاتی ڈھولا

مٹھ مے وگڑے ماہی مے

کدی سانان جاتی ڈھولا

چڑھیوں مٹر کے ماہی مے

ساڈا کالجہ دھڑکے ڈھولا

چڑھیوں ریلے ماہی مے

کدوں ہوسن میلے ڈھولا

سر میرے مولی ماہی مے

کیوں تڑنا ایں ہولی ڈھولا

مٹھا پتاسہ ماہی مے

کیوں نکلے ماسا ڈھولا

پچھیاں سہیلیاں ماہی وے
 نہہوں کیکوں لانی وا ڈھولا
 پہلوں اکھیاں ماہی وے
 پھیرل مل جانی وا ڈھولا

وگدی راوی ماہی وے
 وچ دو پھل کالے ڈھولا
 اک پھل منگیا ماہی وے
 کیوں پیوں ویلے ڈھولا

وگ دی راوی ماہی وے
 وچ پٹھا چلائی وا ڈھولا
 نہیں نہ جم دی ماہی وے
 توں کتھوں ویاہی وا ڈھولا

چھلا پیا بنیرے

شبابا میرے چھٹیا دانہ پانی چٹیا
۱۔ چھلا پیا بنیرے دوس نہیں میرے

کاہنوں پانا ایں پھیرے
دوس میری ماں دے گھٹے گی تے جاں گے
شبابا میرے چھٹیا دانہ پانی چٹیا
۲۔ چھلا پیا کھوہ تے آویں ساڈی جوہ تے
گلاں کریئے مونہہ تے

کاہنوں پانا ایں پھیرے
دوس میری ماں دے گھٹے گی تے جاں گے
شبابا میرے چھٹیا دانہ پانی چٹیا

۳۔ چھلا چٹّی چاندی سوکن پے گئی مادی

جُتّی پُچھن جاندی

کاہنوں پانا ایں پھیرے

وَس میری ماں دے گھلّے گی تے جاں گے

شبابا میرے پھلتیا دانہ پانی چلتیا

۴۔ چھلا میرے ہتھ دا پتر میری سسّ دا

بھیت نہیوں وَس دا

کاہنوں پانا ایں پھیرے

۵۔ چھلا توں نوں تھبوں پتر مٹھے میوے

جنہاں نوں رب دیوے

کاہنوں پانا ایں پھیرے

۶۔ چھلا پیا اے لدتے سوکن چڑھ گئی جندتے

لتاں مارے دھڑتے

کاہنوں پانا ایں پھیرے

۷۔ چھلا پیا بیڑی ماں کھڑاچی تیری

تاں ہتھیں پینا ایں میری

کاہنوں پانا ایں پھیرے

۸۔ چھلا دھریا دھو کے ماہی ٹریا رو کے

وہیڑے وچ کھلو کے

کاہنوں پانا ایں پھیرے

وٹس نہیوں میرے

وٹس میری ماں دے گھلے گی تے جاں گے

نشا با میرے چھلپیا

دانہ پانی چلپیا

میری مُندری

میری مُندری دے جا ماہیا

میں وختاں نال بنائی آ

ایہہ مُندری میری پئی بھڑولے

بیجی کنک تے اگ پئے چھولے

ہولاں دی رُست آئی آ

میری مُندری دے جا ماہیا

ایہہ مُندری میری لے گیا چڑا

لہور ویاں مہڈیاں پشور واکڑا

جالندھروں گُست کرائی آ

میری مُندری دے جا ماہیا

۳۔ ایہہ مندری میری پٹی براتے

پنج روپیے پہلی راتے

سگناں دی رُست آئی آ

میری مندری دے جا ماہیا

۴۔ ایہہ مندری میری دے دے نکیا

ہُن کیوں رونا ایں ماں پٹو پٹیا

رڑے تے یاری لائی آ

میری مندری دے جا ماہیا

ونگاں

۱۔ ایہہ ونگاں میری ماں چڑھاٹیاں

ایہہ بیس رکھاں کلجے نال

وینی پتلی ونگاں ٹوکویاں

۲۔ ایہہ ونگاں میرے ماہی چڑھاٹیاں

ایہہ بیس رکھاں اکھیاں دے نال

چن جی نکیاں ونگاں ٹوکویاں

دو ٹھٹے گلابے چاہڑھ، چن میرے دتیاں

وینی پتلی ونگاں ٹوکویاں

۳۔ ایہہ ونگاں میری سس نے چڑھاٹیاں

ایہہ بیس بھٹاں محل دے نال

دینی پتلی ونگاں ٹوکویاں

۴۔ فی توں سُن پترے دیئے ماں

اپنے پترے نوں سمجھا

ساڈی دینی مروڑ کے مکر گیا

ایہہ تاں مکر گیا مکران

ساڈی وختاں دے وچ جان

ساتھوں پلا چھڑا کے نکل گیا

دینی پتلی

ونگاں ٹوکویاں

کوپتی سس

۱۔ سس جو میری بڑی کوپتی گوہڑے دیندی ونڈ

جاں میں چرخہ کتن لگی کا کے پا وتی ونڈ

ہن میں چرخہ کناں کہ کا کارکھاں

شبابا شے ایں کا کے دا جن میرا قدر ودھایا

شبابا شے کا کے مے باپو واجیہرا سوترے گھر آیا

میں ہن کا کے نوں نے کے بہہ رہی آں

سکھئی لدھے نوں نے کے بہہ رہی آں

۲۔ سس جو میری کوپتی وانے دیندی ونڈ

جاں میں چکی پسین لگی کا کے پا وتی ونڈ

ہن میں چکی پسیاں کہ کا کارکھاں

شبابا شے ایس کا کے دا جن میرا قدر ودھایا

شبابا شے کا کے دے پاپو دا جیہڑا اٹا لے گھر آیا

ہُن میں کا کے نوں نے کے بہہ رہی آں

سُکھی لدھے نوں نے کے بہہ رہی آں

سَس جو میری بڑی کو پتی بھانڈے دیندی ونڈ

- ۳

جاں میں بھانڈے مانجن لگی کا کے پاوتی ونڈ

ہُن میں بھانڈے مانجاں کہ کا کا رکھاں

شبابا شے ایس کا کے دا جن میرا قدر ودھایا

شبابا شے کا کے دے پاپو دا جیہڑا نوکھ لے گھر آیا

ہُن میں کا کے نوں نے کے بہہ رہی آں

سُکھی لدھے نوں نے کے بہہ رہی آں

ظالم سُوی

سُوی تھوں نہ مار بے دروا سُوی اوئے
 سُوی سُوی دھری سرہانے
 ناں گھر آٹا ناں گھر دانے
 بال روندے بھگھے بھانے

ظالم سُوی اوئے سُوی تھوں نہ مار
 سُوی تھوں نہ مار میری ماں کسیدوار
 او تھئے جباواں وے
 او تھوں لباواں سوئیاں چار
 ماراں تیرے متھے نال

ظالم سُوی اوئے سُوی تھوں نہ مار

سُوئی سُوئی دھری ہی چھکے اندر سس نشان پتے
 باہر سوہرا اوئے سوہرا وہیں دوہیں متھیں پتے
 ظالم سُوئی اوئے سُوئی تھوں نہ مار

سُوئی سُوئی دھری پٹاری
 ایتھے رتاں دی مختاری
 ناں کوئی پنچتے ناں پٹواری
 ظالم سُوئی اوئے سُوئی تھوں نہ مار

سُوئی نال سیواں ہیں بھورا
 چھوٹے دیور ماریا ہورا
 ابہر کی کیتا امی کانسیاں سورا
 ظالم سُوئی اوئے سُوئی تھوں نہ مار

پکتھی دی لوڑ

اُڈیں وے کا لیا کاواں وے جائیں شہر لاہور

جا آکھیں میرے ماہی نوں گھر پکتھی دی لوڑ

ڈھول میرا بیبا گھر پکتھی دی لوڑ

پکتھی بنی کشمیرے ڈنڈی بنی لاہور۔ ڈھول میرا . . .

لے پکتھی بیٹھی ویرے سس مارے نی بول۔ ڈھول میرا . . .

سس ناناں بُریاں ڈنڈی رتی مرور۔ ڈھول میرا . . .

اُونڈرا ماہی سکھلاواں وے مانال نہ بول۔ ڈھول میرا . . .

چپ کرتے کمزاتے ماواں تیراں وے جوڑ۔ ڈھول میرا . . .

چپ کرتے کمزاتے پیکے چٹاں گاٹور۔ ڈھول میرا . . .

کچھڑاں چند وے مینوں تیری کی لوڑ۔ ڈھول میرا . . .

نوں مہینے رہاں پکے وے چٹھیاں پا لیا زور۔ ڈھول میرا . . .
 نوں مہینے رہاں پکے وے کدی ساڈی می لوڑ۔ ڈھول میرا . . .
 بے ساں بال ایانی وے چٹھیاں نیدیں ساں موڑ۔ ڈھول میرا . . .
 ہن میں ہوئی سیانی وے چٹھیاں کھاں گی کول۔ ڈھول میرا . . .
 ڈھول پرچھاویں بہندی وے بہندی چٹھیاں پل
 رو سیو سہیلیونی دتاں سوہنے دے بول
 ڈھول میرا گھر بچھی دی لوڑ

جوانی دیاں مہنڈیاں

اہل جوانی دیاں لمبیاں مہنڈیاں

گنڈیاں نے درداں والی ماں نے

اک واری گنڈیاں میری درداں والی ماں نے

اک واری گنڈیاں میری بھولڑی ماں نے

گھڑ سنیا ریا میرے کتاں دے والے

پہناں گی ماہی دے چائیس والے

اہل جوانی دیاں لمبیاں مہنڈیاں

گھڑ سنیا ریا میرے ہتھماں دا چوڑا

پہناں گی ماہی دے چائیس چوڑا

اہل جوانی دیاں لمبیاں مہنڈیاں

گھڑ سُنبار یا میرے پیراں دیاں کڑیاں

پہناں گی ماہی دے چا نہیں کڑیاں

اہل جوانی دیاں لمیاں مہنڈیاں

گھڑ سُنبار یا میرے پیراں دے توڑے

پہناں گی ماہی دے چا نہیں توڑے

اہل جوانی دیاں لمیاں مہنڈیاں

گُندیاں نے درواں والی ماں نے

اک واری گُندیاں میری بھولڑی ماں نے

اک واری گُندیاں میری درواں والی ماں نے

کٹناں دیاں والیاں

آپ ماہی نے چک ٹیاں وے میریاں دُکھن کٹناں دیاں والیاں

جھڑپیاں نی میریاں دُکھن کٹناں دیاں والیاں

مائے نی سُن میریئے مائے ناں پامینوں بندے نی

وال گوری وے پشیر کالے دروی ماں وی ناں گندے نی

میریاں دُکھن کٹناں دیاں والیاں ....

مائے نی سُن میریئے مائے ناں کر میری میری نی

ایہہ دھٹیاں وِن چار دہائے جیوں جوگی دی پھیری نی

میریاں دُکھن کٹناں دیاں والیاں ....

مائے نی سُن میریئے مائے واج کدھے کو لوں منگاں نی

مچھلی وے تنھاں لونگ ہنڈواں چوڑے وے تنھاں منگاں نی

میریاں دکھن کٹاں دیاں والیاں .....
 مائے فی سُن میریے مائے پئے وچھوڑے بھائے فی
 وال گوری وے بشیر کالے زلفاں لین ہولائے فی
 میریاں دکھن کٹاں دیاں والیاں .....
 مائے فی سُن میریے مائے پانی بھرن نوں گئیاں فی
 رانجھن سانوں بولیاں مارے نال سیاں لڑپیاں فی
 میریاں دکھن کٹاں دیاں والیاں .....
 مائے فی سُن میریے مائے ناں توں مینوں جایا فی
 ناں توں مینوں عقل سی وتی ناں گوڈے مڈھ بہا پانی
 میریاں دکھن کٹاں دیاں والیاں

نک والونگ

میرے نک والونگ چٹی چاننی تے ماہی چت چائیا اے
چت چائیا فی میریے جندے ملن نہیں آیا اے

چت چائیا فی میریے جندے

تے چڑھ گیا ریلے فی

کوئی ایسا وی وردی ہوئے

وچھڑیاں نوں میلے فی

میرے سرے اچونک چٹی چاننی تے ماہی چت چائیا اے
چت چائیا فی میریے جندے ملن نہیں آیا اے

نِکا کندی ساں

نِکا کندی ساں کھبساں تیریاں نوں
کھنوں جم پیوں وے لیکھاں میریاں نوں

نِکا کندی ساں میدا چھان دی ساں
گھوٹ گھوٹ بھنگاں سوہنے بھریا چھناں
ساڈے ساڈو دے نال پنا وندا ای

ورج ورج سسے پتر اپنے نوں ساڈے ساڈو دی آب گوا وندا ای
نی توں آپ نوہیں دغے باز نوہیں میرا پتر ایتنا کجھ نہیں جاندا ای
ہمتھ کورا گتیا وج ٹھنڈا پانی سانوں چھڑے مار جگا وندا ای
ورج ورج سسے پتر اپنے نوں ساڈے نیناں دی نیند گوا وندا ای
رہو رہو توہیں دغے باز نوہیں میرا پتر ایتنا کجھ نہیں جاندا ای

لکری ہیٹھ کھلو تڑیے

لکری ہیٹھ کھلو تڑیے کیوں ہوئی ایں دلگیر کڑیے
 لکری بولاں وے ماہی - کتاں مٹھوں میں بچتی آں

والے گھڑاواں   نیری کتیں پاواں
 بیج و چھاواں   گھٹ گل لاواں
 ہن کیوں جانی ایں نہٹھ کڑیے   کوٹھا کیوں جانی ایں پٹ کڑیے
 نظر ماہی دل رکھ کڑیے   نہیں تیرے نے تیر کڑیے
 کیوں ہوئی ایں دلگیر کڑیے
 لکری ہیٹھ کھلو تڑیے

مال دا پیار

ونگاں چڑھانی آں اوہ لگی وینی آں ماہی دے دربار اے
 او تھے جا کے عرض کرینی آں دو چند و لے لڑ اے
 او تھوں لے دو چند و لے گودی دا سنگار اے
 ناں اوہناں دے رکھنی آں ماہیا چونی تے رم لال اے
 پڑھنے اوہناں نوں پاواں لے ماہیا نواں سکول تیار اے
 فیس اوہناں دی دواں لے ماہیا بھرتیاں دا تھال اے
 پڑھ سکولوں گھراں نوں آون کلیجہ ٹھنڈا ٹھار اے
 سرتے بستہ ہتھ وچ چھتری جیے وچ رومال اے
 جس نگری میرے وں چند و لے اوہ نگری نہال اے

قصور دی جُتی

جُتی قصور دی پیریں نال پوری
 مائے ربا سانوں تڑنا پیا اے
 جہناں واٹاں وی نہیں سار تاں جاناں
 اوہیں وائیں مینوں جانا پیا اے
 باغ لوانی آں بے نیچے لوانی آں
 وچ لوانی میں تو ریاں وے
 نکا جیہا مُٹا سانوں اکھیاں مائے
 نہیوں تاں لگدا اے زوریاں وے
 جُتی قصور دی

باغ لوانی آں بے نیچے لوانی آں

وچ لوانی آں بیریاں دے
 کنٹاں والیاں سیس گنداون
 کھلیاں زلفاں میریاں دے
 جُتتی قصور دی

راولپنڈی دے بنگلے

راولپنڈی دے اُچے اُچے بنگلے   سیرتے کرنی آں صدر بازار دا

لے وے تیرا میہنا سانوں سارا جگ مار دا

ماہی دے باغ وچ کھڑے مٹھکے   بیس وی آں بوٹا اک انار دا

لے وے تیرا طعنہ سانوں سارا جگ مار دا

ماہی میرے نے پانی جو منگیا   دو ڈھنیں دینی آں پیار دا

لے وے تیرا طعنہ سانوں سارا جگ مار دا

باغ ماہی دے کھڑیاں روئیاں   بیس وی آں بوٹا اک گلاب دا

لے وے تیرا طعنہ سانوں سارا جگ مار دا

ہتھ کنگھی

ہتھ کنگھی تے سبز پاندی   گلی گلی نیناں دی پھراں واہ واہ
 سرگند توں کوپٹے نینے   لتے پاوے ڈاک بنگلہ واہ واہ
 کاہنوں آئی ایں نیناں دے نال لڑکے
 سرتیرا آپ میں گنداں واہ واہ
 خالی گیوں دے نند ویاویرا   موٹر وچ اٹ دھر کے واہ واہ
 کاہنوں آہوں لسنٹی چیرا بٹھ کے   مایاں نے نہیوں ٹورنی واہ واہ
 تینوں سکھیاں ملن وی ناں آئیاں
 تے ککراں نوں پالے جھپٹیاں واہ واہ

چہرے والے دی یاد

آکھ رہی نہیں تیلی نوں

روں پنج دے اریلی نوں

آکھ رہی سُنیا رے نوں

پا پٹکی میرے والے نوں

آکھ رہی بروالے نوں

بھر مُٹھیاں چہرے والے نوں

آکھ رہی لاری نوں

دے ڈوبا پھلکاری نوں

بہار آئی

بہار آئی ناں ملیا لال
جدائی میری جان سہندی اے

دھچھوڑا میری جان سہندی اے
سجھن تیری تاہنگ سہندی اے

ہوواں لالی بہواں ڈالی
کدھر گیا باغ دا مالی

بہار آئی ناں ملیا لال ....

ہوواں درزی سیواں وردی
وستو میرے لال دی مرضی

بہار آئی ناں ملیا لال ....

ہوواں طوطا پواں پنجرے
 ناں ملیا سوہنا لال چھوٹی عمرے
 بہار آئی ناں ملیا لال . . . .

ہوواں مینا تے ٹکڑاں رستیاں
 ناں تہاں پچھتیاں
 ناں اساں دستیاں
 بہار آئی ناں ملیا لال . . . .

ہوواں طوطا نہیں اڈ جاواں
 جنگل دی سیر کراواں
 بہار آئی ناں ملیا لال . . . .

ہوواں مالن پروواں کلیاں
 دستو میرے لال دیاں کلیاں

بہار آئی ناں ملیا لال ....

بہار آئی پتے کیلے

وچھڑیاں نوں وی رب میلے

بہار آئی ناں ملیا لال ....

اساں ماہی دی لوڑ کوئی ناں

بھتی بھتی نہیں ملاری ول جانی آں   ماں دا صافہ رنگیو ناں
رنگیو ناں رنگوا یو ناں   اساں ماہی دی لوڑ کوئی ناں

اساں جو پکے جانا ایں

جانا ایں مڑ آؤناں نہیں

سستس چھڑ کے سانوں سوہرا مارے

دبیر حرامی اکھیاں مارے

چیرے والے نوں گل وی نہ آوے

گل کریندا ایئی ایئی ایئی

ایسے گلے وے میں سڑ بل گئی

بلوچا ظالماں

سستی تیرے باغ وچ اُتے لہیرے

بلوچا ظالماں سُن وین میرے

تہی سہی ریت سڑ گئے پیر میرے

کدھر گئے قول تے اقرار تیرے

بلوچا ظالماں سُن وین میرے

کچاوہ یار دا دوہین میرے

بلوچا ظالماں سمجھا نظروں کہ نظراں تیریاں پارن پتھروں

سستی تیرے باغ وچ مرجاں دا بوٹا کہ اوہ لگا جانڈرا قول لاں دا جھوٹا

سستی تیرے باغ وچ گھگھیاں دا جوڑا کہ چندری منیدنے پایا وچھوڑا

سستی تیرے باغ وچ روٹی پکائیے انہیاں توڑ کے چینی بنائیے

سستی تیرے باغ وچ اُتے بویا پری، آپے تر جان گے کر کے تیاری
 بلوچا ناں ناں مار طعنے، اللہ دے واسطے مل جا مدانے
 بلوچا ناں ناں مار سیٹی، اللہ دے واسطے مل جا مسیتی

کسے واڈھول ناں پر پس جاوے
 وچھوڑا ویریاں دے پیش آوے
 اٹھی فجری پتوں نظریں ناں آیا
 کی ایڈا قہر کیتو ای حسد آیا

نوکر ماہی

دُوروں لاہوروں چٹھیاں آئیاں
 کہن کہن نوکر جانا ایس
 سوہرا وی گھلاں پتورا وی گھلاں
 گھلاں ناں ڈھول ایاناں سیو
 سس وی لڑدی تپس وی لڑدی
 کیوں گھلنی ایس ڈھول پرائے نی
 سوہرا وی آیا ، پتورا وی آیا
 سس وی ہسدی تپس وی ہسدی
 میں پھر نی آں نمٹوں جھوٹی سیو

دیور وی گھلاں، جیٹھ وی گھلاں
 جان ناں دیاں ڈھول ایاناں سیٹو
 درانی وی لڑ وی جٹھانی وی لڑ وی
 کیوں گھٹنی ایں ڈھول پرلے نی
 جیٹھ وی آیا دیور وی آیا
 جٹھانی وی ہتدی درانی وی ہتدی
 میں پھرنی آں نمٹوں جھونی سیٹو

کڑتی ریل دیئے

کڑتی ریل دیئے تینوں کپڑے شونک نال پاواں

میں کالے نال منگی

میں نو من شکر ونڈی

کڑتی ریل دیئے

میں گورے نال منگی

میں نو من شکر ونڈی

کڑتی ریل دیئے

کالا اندر وڑیا

مال ڈھانڈا وڑیا

کڑتی ریل دیئے

گورا اندر وڑما

لٹ لٹ دیوا بلیا

کڑتی ریل دیئے

کالے سبج وچھائی

چکچوندرو موتن آئی

کڑتی ریل دیئے

گورے سبج وچھائی

گوری بیٹن آئی

کڑتی ریل دیئے

تینوں کیہڑے شونک نال پاواں

کیہڑے شونک نال پاواں

کڑتی ریل دیئے

کیجے دی درد

اٹھ پیڑے نی میرے درد کیجے
 پا دیو نی چٹھی میرے ماہیے نوں
 جا پہنچی چٹھی وچ نی کچھری
 پڑھ لئی تی ماہیے پتاں اُتے دھر کے
 چھٹ گئیاں نی ہتھوں قلم دواتاں
 جھل پیڑے نی ہیری چار چوہیرے
 ٹرپیا نی ماہیا سحر دوپہرے
 آگیا نی ماہیا وچ نی طیلے
 آماہیے نے ساڈی نبھن جو چھڑ لئی
 دس گوریے نی سانوں حال دے دا

گجری دی پنکھ

اُچیاں میاں ٹائیاں - وج گجری دی پنکھ ماہیا   ہانیاں وے
 پنکھ جھیند ووجنہ - عاشق تے معشوق ماہیا   ہانیاں وے
 پنکھ سی پتی معشوق سی بھارا، جھڑی جی ملوک ماہیا   ہانیاں وے
 پنکھ جھیندے دھے پئے ہو گئے چکنا چور ماہیا   ہانیاں وے
 سروا پٹکا وتھج کے وے بیا ویں پلا مول ماہیا   ہانیاں وے
 سستی تے پتوں و نوں ل سستے مکھ تے لیکے وال ماہیا   ہانیاں وے
 سستی جو پاسا موڑیا پتوں تے ہنہیں کول ماہیا   ہانیاں وے
 سستی تھل وچ روندی وے لے تیراناں وے ماہیا
 ہانیاں وے

ماہی دی جدائی

دن چڑھیا تے پے گئی جدائی

وے نہیں کوئی گل پیچھ لئی

سستی چوری چوری پریت لگائی

وے نہیں کوئی گل پیچھ لئی

رات ہنیری ویلے کویلے

مائے نی ڈھونڈاں جنگل بیلے

وَس نہیں میرا ماہی

وے نہیں کوئی گل پیچھ لئی

ڈونگھی ندی آ، بُلا پُرانا

میں اُن تار و تَرَن ناں جانا

کنڈے تے کھلا میرا ماہی
 وے نہیں کوئی گلّ پچھ لئی
 چڑھ کوٹھے تے ماری اے جھاتی
 وے وی نہیں مہینوال دی ڈاچی

نالے ناں وے سوہنا ماہی
 وے نہیں کوئی گلّ پچھ لئی

اکھیاں

ایسے گلّ وی ماری وے میں نہیں ساں لاندی اکھیاں

راتیں تے کہندا سیں میں بند بنوا دیاں

ون جد چڑھیا تے اُٹ گئیاں اکھیاں

پلٹ گئیاں اکھیاں ایسے گلّ وی ماری

وے میں نہیں ساں لاندی اکھیاں

راتیں تے کہندا سیں چوڑا گھڑا دیاں

ون جد چڑھیا تے اُٹ گئیاں اکھیاں

پلٹ گئیاں اکھیاں ایسے گلّ وی ماری

وے میں نہیں ساں لاندی اکھیاں

روڑا

وے روڑا ناں ماریں

جیویں جوانیاں مانے

اڈھی اڈھی راتیں پانا ایں پھیرے

ناراں پرایاں نال کرنا ایں جھیڑے

سُترے فی بال ایانے

وے روڑا ناں ماریں

ماہی میرے دی اکھ وے نیاری

جیویں میرے جن جی انب دی پھاڑی

وند موتیاں وے دانے

وے روڑا ناں ماریں

سیسے بے خبر

سیسے بے خبرے نی

تیرا کٹیا شہر بھنبول

بے خبری وچ پریت لکائی جاگ آئی تے تھر گیا ماہی

کمرنی پے گئی ٹول

سیسے بے خبرے

ہوتاں میں نال دھا کما یا پٹنوں لال کجاوے پایا

سُنجی رہ گئی سوت

سیسے بے خبرے

پٹنوں دی ماری کچھ نول جاواں وچ تھلاں دے جان گواواں

ہو جاں پردے پوش

سیسے بے خبرے
 بے خبری نوں خبر نہ کائی سرت آئی تے لڑ گیا ماہی
 تھلاں دی تترپی ریت
 سیسے بے خبرے

ساویاں پلپیاں ونگاں

سبز چڑھا تیاں ونگاں فی میریاں
 ساویاں پلپیاں ونگاں فی میریاں
 ایہہ ونگاں میری ماں نے چڑھائیاں
 پاندی مول نہ سنگاں فی میریاں
 ایہہ ونگاں میرے سوہرے چڑھائیاں
 سنگدی مول نہ سنگھاں فی میریاں
 ایہہ ونگاں میری سس نے چڑھائیاں
 بہہ سرول تے بھٹاں فی میریاں
 ایہہ ونگاں میرے ماہی نے چڑھائیاں
 ہمدی ہمدی سنگھاں فی میریاں

تیری خاطر

موڑیا نہ رہندا مرزا موڑیا نہ رہندا

تیری تیری خاطر دے چیرے والیا

در پر باغ لویا اے

ہور کسے تنج آؤندا نہیں توں

بھلاں دے تنج آیا اے

لوڑ گجھا تیری پگ وچ دیواں

تیتھوں کون سوایا اے

تیری تیری خاطر دے چیرے والیا

در پر محل پویا اے

ہور کسے تنج آؤندا نہیں توں

دیکھن دے ہج آیا اے

ڈواہ کرسی ٹینوں بوہے تے دینی آں
تیتھوں کون سوا یا اے

تیری تیری خاطر دے چیرے والیا
در تے کھوآ لویا اے

ہور کسے ہج آؤندا نہیں توں

نہاؤن دے ہج آیا اے

بھر گڑوا تیرے پنڈے تے پانی آں

تیتھوں کون سوا یا اے

تینوں درج رہیاں وے

ناں گڈ میری دستی چیناں

وے تینوں درج رہیاں وے

موڑ رہیاں ہتھ جوڑ رہیاں وے

ناں گڈ میری دستی چیناں

میں تینوں . . . .

ایہہ چیناں نی میں بیجن چلیاں

سانتھوں تے نہیوں وے بجیناں

وے تینوں درج رہیاں وے

ایہہ چیناں نی میں وڈھن چلیاں

سانتھوں تے نہیوں وڈھیناں

تینوں ورج رہیاں وے

ایہہ چیناں فیئیں چھڑن جو چلیاں

ساتھوں تے نہیں وے چھڑناں

وے تینوں ورج رہیاں

ایہہ چیناں وے فیئیں چھڑن چلیاں

ساتھوں تے نہیں وے چھڑناں

وے تینوں ورج رہیاں

پھل موتیے واکلایا

لال میرا پھل موتیے وا   پھل موتیے واکلایا لال میرا
سونے وا گڑوا گنگا جل پانی   نہا ون دے ویلے کملایا

نی لال میرا . . . .

چُن چُن کنکراں محل اُساراں   وستن دے ویلے کملایا

نی لال میرا . . . .

لال میرے دی کی وے نشانی   کن وچ مُندراں گل وچ گانی

انگ — بھوت لگایا

نی لال میرا پھل موتیے وا

بوندیاں برس رہیاں

بوندیاں تے

برس رہیاں

پیا ناں جا - ناں جا

جموے دے پہاڑ وے

تیری تیری خاطر وے میں چیر رنگانی آں

کلغی نے لائی آ بہار وے

پیا ناں جا - ناں جا

بوندیاں تے برس رہیاں

ماہی دی خاطر وے میں کنٹھا گھڑانی آں

دورے نے لائی آ بہار وے

بونداں تے برس رہیاں
 پیا ناں جا - ناں جا
 تیری تیری خاطرے میں باغ لوانی آں
 چمبے نے لائی اے بہار وے
 پیا ناں جا - ناں جا
 بونداں تے برس رہیاں
 وے برس رہیاں پیاری جان

میں بیجاں وے گاجراں

میں بیجاں وے گاجراں
توں پانی دیندا جائیں

میں تیری وے رانجھناں
توں نہیں میرا سائیں

میں چکناں وے گاجراں
توں ٹوکرے بھر دا جلدیں

میں تیری وے رانجھناں

میں پٹاں وے گاجراں
توں دھوند دھوندا جائیں

میں تیری وے

میں ویچاں وے گاجراں
توں ہوکا دیندا جاہیں

میں تیری وے . . .

میں ویچاں وے گاجراں
توں پیسے لیندا جاہیں

میں تیری وے سانجھناں
توں کہیں میرا سائیں

موڑ مہاراں

کدے کدے پنناں موڑ مہاراں
 وے موڑ مہاراں آگھر باراں
 لال ملاویں تاں ترساویں
 وے یس لکھ لکھ شکر گزاراں
 کدے کدے . . . .

ماپیاں میریاں واج رنگایا
 وے جوہن ٹٹ لیا یاراں
 کدے کدے . . . .
 زیور گھنے نوں اک لاواں

وے پھوک مُٹّاں گھر باراں
 کدے کدے . . .

سیوِناں تے لکھنا۔ پڑھنا پروتا
 جھل گئیاں سب کاراں
 وے کدے کدے پینناں
 موڑ مہاراں آ گھر باراں

پیلوں پکیاں

پیلوں پکیاں نی
آچنوں رل یار

پیلوں چکدیاں ورویاں پھٹیاں
ہتھیاں وچ لوٹے سراں تے پچھیاں
چکدیاں دھار و دھار
ہتھیاں ویاں ترکتیاں نی
آچنوں رل یار

پیلوں چکدیاں بھری پٹاری
لال نہ ملیا جاندی واری
عشق تیرے ویاں پھٹیاں نی

آچُنوں رل یار
 سانوں ماہ وے کالے بدے
 کالیاں کوہجیاں پائے کجلے
 پاندیاں دھار و دھار
 نوکاں ترکھیاں نے
 آچُنوں رل یار
 پیلوں پکیاں فی

میریاوے ماہیا

میریاوے ماہیا میں چڑھی جہازاں تے
 وے چیرے وایا میں چڑھی جہازاں تے
 دکھ سکھ سبناں وے لکھ لیں کتاباں تے
 وے چیرے وایا لکھ لیں کتاباں تے
 میریاوے ماہیا ماڑی تے طوطا ای
 وے چیرے وایا ماڑی تے طوطا ای
 طوطا اڈوے گیا دل ڈول کھلوتا ای
 وے چیرے وایا دل ڈول کھلوتا ای

میرا وے ماہیا دریاویں کانگیاں نی
 وے چیرے والیا دریاویں کانگیاں نی
 اک واری آسجناں مینوں تیریاں تاہنگاں نی
 وے چیرے والیاں مینوں تیریاں تاہنگاں نی

ایہناں جوگیاں نے

ایہناں جوگیاں نے کیہڑے پتن آئے

ملے فی ایہناں جوگیاں نے

چونک گھڑا کے دے گیا فی پھل تے ہین نہیں پلے

ایہناں جوگیاں نے

بار گھڑا کے دے گیا فی جگنی ہے نہیں پلے

ایہناں جوگیاں نے

بانکاں گھڑا کے دے گیا فی مندری ہے نہیں پلے

ایہناں جوگیاں نے

نہی نہی بین وے وے

نہی نہی بین وے وے

وے ہاڑا جوگی

سپ مستانی ہویا

روہی والا جٹ وے وے

وے ہاڑا جوگی

اکٹری نوں پاویں چو بارہ

اُپر جوگی یں وے وے

وے ہاڑا جوگی

ہیٹھ وے سنیا ریا

سنیا ریا میری نتھ وے گھڑے

وے ہاڑا جوگی

نختہ پتی سانج بھارا

اک میری سستس وے بُری

وے ہاڑا جوگی

مل دی اے چونترا سارا

اک میرا سوہرا وے بُرا

وے ہاڑا جوگی

ہٹیاں دا بیکھا لیندا سارا

اک ساڈی نند وے بُری

وے ہاڑا جوگی

لکٹھاں دی کٹی دا چنگیاڑا

اک ساڈا دیو وے بھلا

وے ہاڑا جوگی

بھابھیاں وا انت پیارا

اک ساڈی درانی وے بھلی

وے ہاڑا جوگی

پیکے تے کر دی اے گزارا

اک چیرے والا وے بھلا

سارباں نال نیندا جیہڑا وارا

روہی بنالئی آدیں وطن

آجمن رل کول بیہئے قصہ دروفاق والا کھول بیہئے

دریا غماں والا روہڑ بیہئے

شام تہتی دالانس گیا نہیں پتہ نشانی دس گیا

روندی جنگلاں وچ سٹ گیا

روہی بنالئی آدیں وطن لب جنڈری لٹی گئی یار سچن

آجمن خط دیکھ وے مینوں تیری جدائی دایک و

میرے تن بدن وچ چھپک و

روہی بنالئی آدیں وطن لب جنڈری لٹی گئی یار سچن

تیری روہی وے وچ بیریاں جدوں لگیاں تیریاں میریاں

میں آغماں نے گھیریاں ہر دم نوکر تیریاں

روہی بنا لئی آدیس وطن لب جندری لٹی گئی یار سجن

تیری روہی دے وچ ٹاہیاں اساں سخت مصیبتاں جھالیاں

میراں دھن کٹاں یاں الیاں اساں سخت مصیبتاں جھالیاں

روہی بنا لئی آدیس وطن

لب جندری لٹی گئی یار سجن

جُتّی نارو وال دی

جُتّی نارو وال دی وے ستاریاں جڑت جڑی
 ہائے ربا جُتّی ہووے ناں ایہو جیہی
 پا جُتّی وے یس نکلی میرے پیاں تے دھوڑ پئی
 ہائے ربا میری جُتّی دی آب گئی
 اچّی ماڑی لال دی جتھے وگدی اے واٹھنڈی
 وے بیبا اوٹھے ڈاہنی آں لال منجی
 ہتھ کٹورا دووہ واتیرے پلنگے دے پاس کھڑی
 وے ربا چیرے والے نوں خبر نہیں
 موتی دُھلتے بھوئیں پئے ایہناں دُھلیا ندی آب گئی
 ہائے ربا چیرے والے نوں خبر نہیں
 جیہے آئے تر گئے ساڈے آئیاں دی قدر نہیں

کہِ مِلّسی

۱۔ اَوّھی رائیں چڑھن کھٹیاں

سجّھن ول میں لکھیاں چٹھیاں

لکھیاں رستھیاں ہوون سُٹھیاں

خدا جانے کے مر گمیاں

سجّھن مِلّسی کہ ناں مِلّسی

ہائے ناں کر مان وطنّاں دا

اسیں ہاں یار پر دلیسی

۲۔ اَوّھی رائیں چڑھن تارے

نہناں دے تیر کیوں مارے

خدا جانے کے کیوں مارے

خدا جانے کے کدِ ملیسی

سجّجَن ملیسی کہ ناں ملیسی

ہائے ناں کہ مان و طناں دا

اسی ہاں یارِ پرویسی

۳۔ اڈھی راتیں پکے آڑو

وگن ندیاں نرن تارو

خدا جانے نرن تارو

خدا جانے کے کدِ ملیسی

سجّجَن ملیسی کہ ناں ملیسی

ناں کہ مان و طناں دا

اسی ہاں یارِ پرویسی

ہائے گلابی گجرے

ہائے گلابی گجرے

سو کن پائے جھگڑے

ہائے کٹناں دیاں ڈنڈیاں   کاہنوں پانا ایس بھنڈیاں

میں وی تیرے ہاں دی   میں سٹھے گلاں جان دی

میں واں تیرے جیڈیاں   میں سٹھے کھیڈاں کھیڈیاں

ہائے پیراں دے توڑے   سو کن پائے وچھوڑے

ہائے فی سو کن نائے

کاہنوں پائے پوڑے

اڑیو کاگ بنیرے بولیا

- ۱۔ اڑیو کاگ بنیرے بولیا
اونسیاں پاؤندی دا
میرا نرم کلیجہ ڈولیا
- ۲۔ کتھے لائے نی سبھناں دے
پھل کھلا جان گے
- ۳۔ کدی پاوطنناں ول پھیرے
پونی سٹ جنگل دیاکانواں
ماہی میرا آن بے ملے
- ۴۔ تینوں کٹے کٹ چوریاں پاواں
گوریے ہونج گلیاں دا کوڑا

جدوں گھر آواں گا
 تینوں پاواں سٹھاں دا چوڑا
 گوریئے ہونج گلیاں دے روکے . ۵
 جدوں میں آواں گا
 تینوں پاواں سٹھاں دے توڑے

ماری تیریاں غماں دی

۱- لُٹی ہیر دے دلاں دی

حال وے رتبا

ماری تیریاں غماں دی

۲- سجن جو ساڈے ادہ لگے دیندے

مگر اوہناں دے لیلہ

اکھیں ماہی دیاں مست رنگیلیاں

وچ کجلا نظر بلا

لُٹی ہیر . . . . .

۳- اُچیاں لمیاں کندھاں چڑھائیاں

وچ رکھائے کمریلے

ایسا دے کوئی سجن جو ہو دے

ہمیرتے رانجھا میلے

لٹی ہمیر . . . . .

اچھے لئے لال کھجورے

-۴-

پتر جنہاں دے پیلے

پتر جنہاں دے راول جوگی

ماواں دے کی حیلے

لٹی ہمیر دے دلاندی

حال دے ربا

ماری تیریاں غماں دی

جھوک

جھوک میرے رانجھے والی کتنی کو دور اے
 اکھیاں توں نیڑے نیڑے قدماں تھوں دُور اے
 جھوک رانجھے والی مل ہی واسیا
 تیرے وجھوڑے میرا تن من جا لیا
 جھوک میرے ...

جے تڑچلیوں وے میں چکوڑی جھوٹی آ
 گلّ ناں کیتی تیری ماں وے کھوٹی آ
 جھوک میرے ...

جے تڑچلیوں وے میں آٹڑا چھان دی
 توں تڑچلیوں وے میں گلّ نہ جان دی

جھوک میرے ...

جے تُر چلیوں وے میں دانے بھنائی آں
دُر دی ستیاں تھوں تیری مھولی نہ پانی آں

جھوک میرے ...

جے تُر چلیوں تیرے نال میں جاواں وے
بند نمائی نوں میں گھول گھماداں وے

جھوک میرے ...

جے تُر چلیوں میری مھولی وچ دانے وے
روندے تے تیرے بال ایاں وے

جھوک میرے ...

جموں شہر وسیندیا

جموں شہر وسیندیاں بیبا وے دس شہر میرے

تیرے جیہا میرا لال سائی

لال سائی دل دی جان سائی

اوہ دے چیرے دی عجب بہار سائی

بیبا جا پچھتاں تیری ماں تائیں

بھاؤ پتر کیہڑے پاسے تورا ای

نویں میں نہ تورا توں ناں تورا

وٹاں دا لوبھی آپے مڑ گیا ای

بیبا وے صبر کو تیریاں دوستاں نوں

جنہاں سیٹیاں مار بلا یا ای

بیبا صبر پوسے تیریاں چاکراں نوں
 جنہاں ادھی ادھی رتیں گھوڑا جو وٹا ائی
 بیبا صبر پوسے بیڑی والیاں نوں
 جنہاں پہلڑے پور سنگھا وٹا ائی
 بیبا صبر پوسے جموں راجیاں نوں
 جنہاں جانڈے دانانواں لا بیا ائی
 بیبا صبر پوسے جموں رانیاں نوں
 جنہاں میرا تے لال بھرمایا ائی

کھوہ تے پانی بھریندے

کھوہ تے پانی بھریندے گھٹ کو پانی پیا

اپنا تے بھریا واری ناں دیاں لج پئی بھری

لج تیری نوں گھنگر و گوریئے ہتھ لاواں جھڑجا

بیٹھ وا گھوڑا مر جائے کاٹھی رہ جائے ہتھ

گھر جانداں نوں پو پو مارے دے

بیباپے جائیں شاپہیاں دے ہتھ

سر جھجری بھیج پے گوریئے

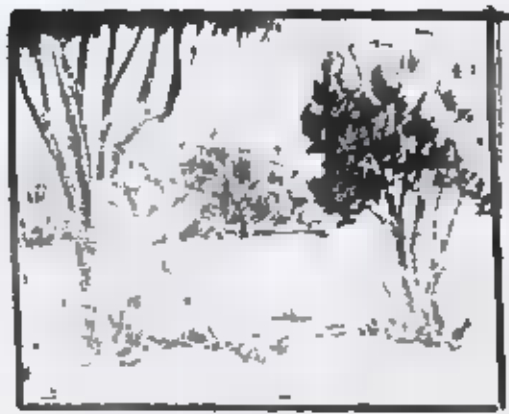
انجوں رہ جائے ہتھ

گھر جانداں نوں ماں مارے

گوریئے پے جائیں ساڈے وٹس

گھر آندیاں نوں ماں پچھدی دھیئے
 کتھوں آئی ایں ترکالاں پا
 لماں تے جھماں گبھرو نی
 مائے بیٹھا سی جھکڑا پا
 باپ تیرے دا جوا ترا دھیئے
 تیرا سروں سردار
 رل سہیلیاں پچھدی نی
 کیویں رٹھڑا لال مٹاں
 ہتھ کٹورا دودھ دا جا کے ستر لال جگا
 کی سٹا کی جاگدا کی توں گیوں بازار
 ناں سٹا ناں جاگدا ناں ہیں
 گیا بازار کھوہ دے بول سٹا

نکلیاں ہوندیاں ہو گئیاں وے
 بیبا ہُن تے منوں و سار
 شاباشے تیری بُدھ دے
 گوریئے دھن جنیندڑی ماں
 تیریاں سُکھناں میں دیاں بیبا
 میریاں دے تیری ماں

ایس کو بیڑے نی

ایس کو بیڑے نی پائے نوں کیوں چلی ایس
میریئے ناز کے نارے

ایس کو بیڑے دے پائے دی لوڑ سی
میریا وہمیا ڈھولا

کیہڑی کھوہڑی نی سانوں دس دے
میریئے ناز کے نارے

اوہو کھوہڑی دے سانوں بھل گئی
میریا وہمیا ڈھولا

اوہو جھجری نی سانوں دس دے
میریئے ناز کے نارے

اوہو جھجری وے سانتھوں بھج گئی

میریا وہمیاں ڈھولا

اوہو ٹھیکری وے سانوں وں وے

میریئے ناز کے نازے

اوہو ٹھیکری وے بالک لے گئے

میریا وہمیاں ڈھولا

تلیر کا گانا

اڈیں وے میرے تلیر کا گانا   لمی لئیں وے اڈاری
جا آکھیں میرا نوشوہ وے ڈیر   گوری منوں کیوں و ساری

گوریئے   ناں اساں وٹری نا ایں و ساری

ہر دم لگت نی ایں پیاری

بیبا   ناں تہاں بھجیا سکھ دا سنیہا

ناں تہاں بھجی اے چیری

گوریئے کدھے ہتھ بھجیاں سکھ دا سنیہڑا

کدھے ہتھ بھجیاں نیں چیری

بیبا   آندے جانڈے ہتھ سکھ دا سنیہا

چیرے وے لڑ چیری

گوریئے لکھن جو گا کا گت نہیں لبھدا

قلمے جو گی نہیئوں شاہی

میا دل دا ٹکڑا میں کا گت بناواں

نیناں دے کجے دی شاہی

ہتھ دی انگلی دی قلم بناواں

رو رو، منجواں دا پانی

لکھن وایا توں ایسا وے لکھ دے

شوہ واچدیاں گھر آوے

بہہ پرچھاویں میں چیری جو واچاں

میں ناں پائی سو غباری

ناں ڈھلو ناں ڈھلو کلیو نینوں

چٹھی تے واچاں میں ساری

ہریالیا توتا

توتا وے ہریالیا توتا توت پلمدے زر دے
 اینہی اینہی راہیں میرے جاندے توڑٹھے دونیناں دے برے؛
 توتا وے ہریالیا توتا توت پلمدے پاوے
 جیہڑے سجن پردیس وسیندے مرنی آں تنہاندے ہاوے
 ماں پچھتے بھربائی پچھتے دھیے چھلڑا کتھے گویا؛
 مائے سجرئی چچی دا کا لڑا چھلا ڈگدا نظر نہ آیا
 مائے نی سُن میریے مائے اک گل سُن لے میری
 میرے ہاں دیاں دھیکاں پھلتیاں کچرک رہاں من ماری
 دھیے نی سُن میریے دھیے ناں کر ایڈ بہانے
 جتنا کو چرتیرا کونت ایاناں توں جانی یس واندے

کتنا کوچر مائے وائڈے نے ٹینڈے کتنا کوچر رہاں ایانی
 مائے ایہہ جو بن میرا اینویں ڈھل جاناں جیوں یاداں داپانی
 کی توں پاویں ہار حمیلاں کی توں پاویں نتھ چوڑا
 جس رانجھیٹے داماں کریں توں ہتھ کھونڈی موہڈے بھورا
 ولیر دے نتھاں لونگ ہنڈاواں چوڑے دے نتھاں ونگاں
 ایٹھے اوٹھے دوہیں جہاں میں خیر رانجھیٹے دی منگاں
 کیہڑے پنن تیریاں مجھیاں لنگھیاں کیہڑے پنن تیریاں گائیں
 کیہڑے پنن میاں رانجھا لنگھیا ہیر نمائی داسائیں

رہا کتے ملے

اپنے ماہی نوں چیرا زنگایا کلغی والے نے بڑا چر لایا

رہا کتے ملے

کتے ملے نوں بہہ سمجھائیے کچھ دلاں دیاں کھول سنائیے

رہا کتے ملے

اپنے ماہی نوں کنٹھا گھڑایا دھاگے والے نے بڑا چر لایا

رہا کتے ملے

اپنے ماہی نوں والا گھڑایا

مڑکی والے نے بڑا چر لایا

رہا کتے ملے

ٹاہلیاں پٹاں والیاں

کٹھنے تے لائیاں ٹاہلیاں

وے پٹاں والیاں

وے میرا پتلا ماہی

کٹھنے تے لاواں شہتوت

بے سمجھے نوں سمجھ نہ آئی

باگیں تے لانی آں ٹاہلیاں

وے پٹاں والیاں

وے میرا پتلا ماہی

بوہے تے لاواں شہتوت

بے سمجھے نوں سمجھ نہ آئی

گکھ گکھ ہوئیاں نے ٹاہلیاں

وے پتیاں والیاں

وے میرا پتلا ماہی

ادھ گکھ ہوئے شہنوت

بے سمجھے نوں سمجھ نہ آئی

بھائی وے راہے راہے جانیا

وے بیلیوں کھاندیا

وے میتھی وی گڈی

جا آکھیں میرے ماہی نوں

گوری روندڑی چھڈی

روندڑی چھڈی تے کی ہویا

اوصدا دل پر چاپو

اگے تے چرخہ رانگلا

پچھے پیہڑا راجیو

بھائی وے راہے راہے جانڈیا

وے پیلوں کھانڈیا

وے سروالاں دا چوڑا

جا آکھیں ڈھول مہیم نوں

وے گوری پہنیا چوڑا

چوڑا پایا تے کی ہویا

چوڑا سہج ہنڈایو

گلی گلی میرے دوست نی

چوڑے لاج نہ لائیو

تیرے جیہ لکھ چھوکرے

وے کنئیں کوکے

وے باغوں مچل بیاؤندے

ہس ہس دیندے گوریاں

وے تینوں سدھرناں آئی

میرے جہیاں لکھ گوریاں

وے پیچھے ڈوریاں

وے کچھڑ بال چندو لے

ہس ہس دیندیاں لوریاں

وے تینوں سدھر نہ آئی

مٹئی دا باوا بنانی آں

وے جھگٹا پانی آں

وے اُتے دینی آں کھسی

ناں رو مٹی دیا باو یا

وے تیرا پیو پردیسی

مٹی دا باوا نہیں بولی دا

وے نہیں چال دا

وے نہیں دیندا ہنگارا

نہا دن لگی دا گل گیا نی

میرا مٹی دا باوا

جوبن ونڈیے

مالن تیریاں موبیاں مڈھاں توں پلٹیاں

رکتے ماہی ملے ماہیرا

ماہی ملے تے جھگڑا ہو

رکتے ملو تے جوبن ونڈیے

ہورناں دی مٹھیں واری چوڑیاں کوئی سانوں دی سدھو

رکتے ماہی ملے ماہیرا

ماہی ملے تے جھگڑا ہو

رکتے ملو تے جوبن ونڈیے

نیڑے لوائے بیبا نوکری سنج پئی گھر آ
 کتے ماہی ملے تے جھگڑا ہو
 نیلے تے گھوڑے والیا گھوڑا سبج بھجا
 کتے ماہی ملے . . .

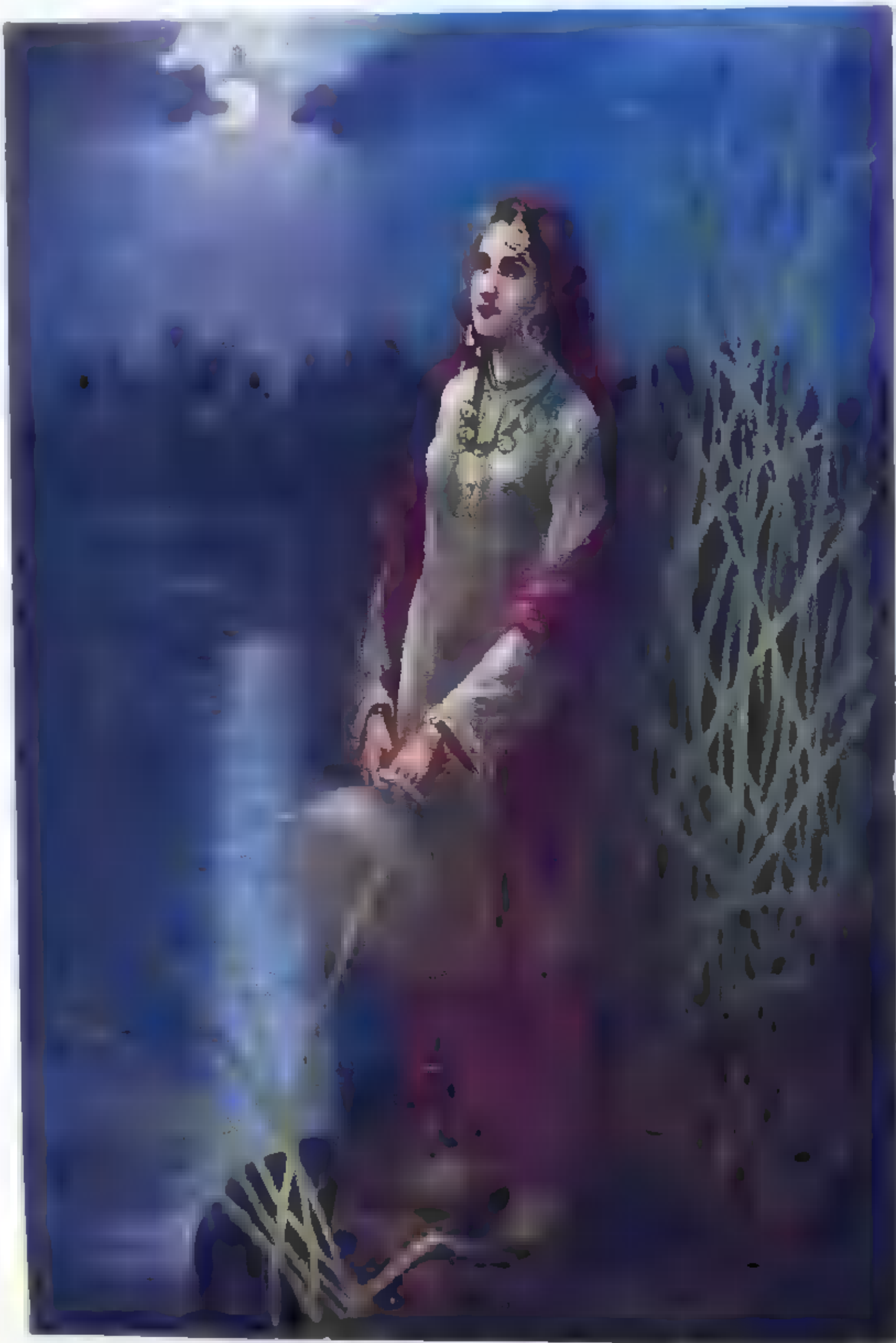

سوہنی دا پریم

لکرے فی کنڈیا لئی تیری ٹھنڈی بچھاں
 ننگھ ننگھ جانڈیاں مجلساں بہہ بہہ جان دیوان
 نیلے گھوڑے وایا گھوڑا سہج دوڑا
 اڑیا دھمک پوے میرے محلاں نوں
 تے کھلے پئی روال

باری وچ کھلوتیے شیشہ نہ چمکا
 قہر پوے تیرے روپ نوں
 گیا کیلجے نوں کھا

پٹیاں رکھ گوالیاں، نین گوالئے رو
 ایس جوانی دے ان دا، محرم ناں ملیا کو

(استاد الله بخش)

سوهنی کمپارن

پٹیاں رکھ گندا کے نیناں نوں سمجھا

ایس جوانی دے ہان دا

محرم ہے دے مہینوال

بٹیا دے سُن میریا سوہنی نوں سمجھا

تینوں سُننے نوں چھڈ کے

جاندی پاس مہینوال

مائے نی سُن میریے ایڈے بول نہ بول

دنے کڈھے کیدڑا

راتیں سوندی ساڈے کول

ناریاں چنچل ہاریاں چنچل کم کرن

دنے ڈرن بلائیاں

راتیں ندی نرن

سس گئی گھیا راں دے کچا گھڑا پتھا
 کچا گھڑا پتھ کے اُتے پکوڑی بنی لا
 لے گھڑا سس ٹرپیٹا اوس بوجھے دے اوہلے رکھا
 آسوہنی نے کے ٹرپیٹا ٹھل بیٹا دیریا
 کچا تے گھڑا کھڑ گیا سوہنی وی دُبتی نال
 جس بوجھے ہتھ پاوندی اوہ بوجھا کھڑا جا
 پھٹیو نی جل رکھیو چن چن کھانا میرا ماس
 اک ناں کھانے نین ساڈرے سانوں اے ملن دی آس
 دُڈھوں وہی جما بیا تے دہیوں بنا لئی چھاہ
 آج نہیں سوہنی آوندی کتے پے گئی لڑے راہ
 دُڈھوں وہی بنا بیا، دہیوں بنایا پنیر
 آج نہیں سوہنی آوندی کتھے پے گئی دُڈھڑے نیر

بیٹا ایں راجڑے دا

بیٹا دے محلاں دے ہیٹھوں جاندا

چور سداوناں کے سادھ کے بیٹا ایں کسے راجڑے دا

بیوہ نی چوراں دے میلے میلے کپڑے

ساڑے ساہداں دا چٹڑا ویس

میں بیٹاواں راجڑے دا

بیٹا محل چھتانی آں بوڑیاں

توں یوڑی یوڑی چڑھ آ

میرے من چا

توں بیٹا ایں راجڑے دا

بیوہ نی یوڑی چڑھیندڑا ماریا

میری سارنگی جائے گی کھس
 غریبڑے دُوم دی نی
 بیبا ہتھال دیاں دیواں مندیریاں
 تیری سارنگڑی دیاں چھڑا
 توں بیٹا ایں راجڑے دا
 بیبا باغ سدانی آن کنجریاں
 توں باغ تماشڑے آ
 میرے مَن چا
 توں بیٹا ایں راجڑے دا
 بیبو باغیں آؤندا ماریا نی
 میرا گھوڑا جاؤگا کھس
 غریبڑے دُوم دا نی

بیبا کتاں دیاں ویچیاں والیاں
 تیرا گھوڑا دیاں چھڑا میرے من چا
 توں بیٹا ایں راجڑے دا
 بیبا کجھ کجھ کلچڑے نوں ہو جاندا ای
 ساڈا صبر غربیاں دا پئے جانی گکا
 توں بیٹا ایں راجڑے دا
 بیبا وے کیکھو جیہاں گھر گولیاں
 کیکھو جیہی تیری نار
 حرامیا بیبا وے
 بیبو نی تیرے جیہاں گھر گولیاں
 تیتھوں چنگیرڑی نار
 حرامڑے بیبرڑے نی

انباں دا بُور

انباں دے تھلے تھلے جاندا - چھبلا ہو

انباں دا جھڑ پیا بُور - پنچھیا

انب پکے رس چو پیا ای

میرا چوپن والا رسیا دُور پنچھیا

انباں دے تھلے تھلے جاندا - چھبلا ہو

کن چلایا میں ول روڑ - پنچھیا

کوٹھے دے اُتے کھلو تڑپے

میں چلایا میں ول روڑ پنچھیا

روڑاں دی ماری وے میں ناں مراں

بولوں دی ماری چکنا چور - پنچھیا

کوٹھے دے اُتے داری کوٹھڑی

وَصَر کوٹھے تے تندور پنچھیا

گن گن لاواں روٹیاں واری

بھر بھر لانی آں پور۔ پنچھیا

سسو دے جانے داری کھا گئے

اماں دے جانے داری دُور پنچھیا

پاہندے دے پچھن واری میں چلی چھیللا ہو

تھال وچ پا کے تنبول۔ پنچھیا

کدھیں تے پاہندیا واری پتری

کدوں تے آوے میرا ڈھول پنچھیا

کدھی تے بی بی تیری پتری

بارھویں تے ورہیں تیرا ڈھول پنچھیا

اگ لاواں تیری پتری
 ندی وڑھاواں تیرے بول پنچھیا
 پاہندے دے ٹھپن واری میں چلی
 سٹھ سہیلیاں دے نال پنچھیا

کڈھیں تے پاہندیا واری پتری
 کدوں تے آوے میرا ڈھول پنچھیا
 کڈھی فی لی بی تیری پتری
 بھلکے دوپہرے تیرے کول پنچھیا

سونے جڑاواں تیری پتری
 موتی جڑاواں تیرے بول پنچھیا

کھڑے کئے

کھڑے کئے کھڑے دی کیوں ناہیں کھڑے دی رُت آئی
 آسوں وی کھڑے پاسوں وی کھڑے وچوں کھڑے کیوں ناہیں
 رُبا میل اونہاں نوں جنہاں چاہ اسادی
 رُبا مار اونہاں نوں بدیاں دیندے سانوں
 سانویا وے سلوہیا مُنڈیا توں میرا یس تیری
 توں میرا یس تیری چیرے والیا پا جوگی والی پھیری
 چلو سیتو رل وکھین چلئے راجھے باغ لویا
 کھڑے وی لگڑے مٹھڑے وی لگڑے انب لگا پنچ پایا

آویں وے درداں والی دیا رانجھانیں آج کیوں چہ لایا
 چلو سیتو رُل وکھین چلے رانجھے نے بھیس وٹایا
 کن پڑا کے مُندراں پایاں متھئے تک سوایا
 بیردی خاطر منگن چڑھیا۔ گھر گھر اکھ جگایا

رُٹھڑاکیوں نی پھرے

اک یس موہی تیریاں کالیاں سوہنیاں کیساں تے

دوجی یس موہی تیریاں نت دیاں دیساں تے

ایہنوں رل پچھو سیو

ایہہ رُٹھڑاکیوں نی پھرے

اک یس موہی تیری کالی سوہنی گانی تے

دوجی یس موہی تیری نت دی بدنامی تے

ایہنوں رل پچھو سیو

ایہہ رُٹھڑاکیوں نی پھرے

اک یس موہی تیریاں چٹیاں سوہنیاں دنداں تے

دوجی یس موہی تیرے نت دیاں پھنڈاں تے

ایہنوں رُل پُچھو سیو

ایہہ رُٹھڑا کیوں نی پھرے

اک یس موہی تیرے رانگلے سوٹے تے

دو جی یس موہی تیرے نت دے وگوچے تے

ایہنوں رُل پُچھو سیو

ایہہ رُٹھڑا کیوں نی پھرے

ہل واہندے چنگے

اُتے مچھکاری یس رہندی کنواری
 سسوپت پردیس نوں توریا ای
 اُتے دوپٹہ - مَن ہو گیا کھٹا
 سسوپت پردیس نوں توریا ای
 گل میرے گانی میری بھری جوانی
 سسوپت پردیس نوں توریا ای
 ہل واہندے چنگے تے نوکر مندے
 سسوپت پردیس نوں توریا ای

رُٹھاناں جائیں

چیرا تینوں بیبا تیریاں دوستانوں

تیرے نفراں نوں کلغیاں چار

بیبا رُٹھا ناں جائیں

رُٹھاناں جائیں وے دل دیاں دے جائیں

دل دیاں دے جائیں وے مَن دیاں لے جائیں

ہیں ہر دم نوکر تیری آں

بیبا رُٹھا ناں جائیں

کنٹھا تینوں بیبا تیریاں دوستانوں

تیرے نفراں نوں بگنیاں چار

بیبا رُٹھا ناں جائیں

چونک گھڑایا

بیبا چونک گھڑایا

گھڑا کھٹے پایا

پہنن ناں دے تیری ماں دے

بیبا پھل سکتے تیراں پلنگاں دے پاوے

ہیں سکتی آل تیرے دے

گوریئے پھل سکتے باغیں ہور بہتیرے

توں ناں سکتیں میریئے نارے

بیبا بند گھڑاے

گھڑا رُتے پائے

پہنن ناں دے تیری ماں دے

ایاناں کو نت

رتّا پھل گلاب دا کھڑیا مالی دے باغ
 ساڈا توڑیا نہ کُٹے لیا مالی نے توڑ
 ہمتھ وچ نہیں میوندا - آندا وچ جھولی پا
 جھولی وچ نہیں میوندا آندا ہست لدا
 پنجاں ورھیاں دا چھوکرا رتّا چھولی پا
 نائیّا تیرے نیچے مرن بہن دی جڑھ جا
 گلی گلی وچ کھڑا وندی لوکی جانن بھرا
 پال پوس کے وڈا کیتا کیتا چھیل جوان

کھیڈن سکھوں گیڈیاں تے کھٹی کیدی کھاں
 کھٹی کھا میرے باپ دی تینوں کی پرواہ
 جے سس مارے بولیاں پھیر کدھروں جاں
 جے سس مارے بولیاں تے پکڑے تڑجا
 پیکے وٹن کواریاں میں وٹساں شریکے نال

ونجارا پھردا

گلی گلی ونجارا اے پھردا
 ساڈی گلی ول آ
 ونگریاں تے یینی آں چڑھا
 سس گئی کتن ننان گئی تمہن
 ونگریاں تے یینی آں چڑھا
 اگے تے کت دی ساں ییں دو چار چھٹیاں
 اچ تے ییں کتیا اسی پا
 بھلا مینوں تیری سونہ
 ونگریاں دا مینوں چا
 کھوہے دے اتے ییں پانی لین جانی آں

ونگڑیاں دے جا
 بھلا مینوں تیری سونہ
 بانہہ تے لیئی آں لکھا
 اگوں مُنڈا ہس دا تے کھیڈا دا ملیا
 بھابیاں تے دتا ای سکھا
 لے دُنڈا مُنڈا دوالے نی ہویا
 لاہواں تیری ونگڑیاں دا چا
 چُن چُن ڈکڑے ہیں جھولی وچ پانی آں
 جانی آں ہیں پکیاں دے راہ
 لے آٹا مُنڈا بھابی ویہڑے جانڈا
 بھابی میراں روٹیاں پکا
 بھابی پھر آٹا چک ویہڑے وچ ماریا

جا کے رن نوں لیا

بھلا مینوں تیری سونہ

جا کے رن نوں لیا

بھابی دیاں پگیاں بہتیرا چسر کھادیاں

تیریاں دا لٹھا نہیوں چا

اگے رتا ڈولا

پچھے نیلا گھوڑا

گرے تے آندا ای بھجا

پنج روپے منڈا مُٹھ وچ دیندا

سچڑیاں لبیں توں چڑھا

روڑے کو چک پیسے دیا ہے نی

روڑے گوہے چکیندے میارے نی
 اڈی تیری لگا کنڈرا بھلے نارے نی
 میرے کنڈے دی تینوں کی پی سپاہیا وے
 توں راہے راہے تریا جا بھلیا راہیا وے
 کون کڈھے تیرا کنڈرا میارے نی
 کون سہوے کنڈے پیر بھلے نارے نی
 بھاو کڈھے میرا کنڈرا سپاہیا وے
 ویر سہوے کنڈے دی پیر بھلیا راہیا وے
 کھوہے تے پانی بھریندے میارے نی

گھٹ کو پانی پیا بھلے نارے نی
 اپنا کڈھیا واری ناں دیاں سپاہیا وے
 آپے کڈھ کے پی بھلتیا راہیا وے
 لچ تیری نوں گھنگرو مٹیاریے نی
 ہتھ لایاں جھڑ جان بھلے نارے نی
 سوتنے دی وٹ لے دُور سپاہیا وے
 چھتر بنائے دُول بھلتیا راہیا وے
 پانی پسندا رہ گیا مٹیاریے نی
 اُن رونی دی وی لوڑ بھلے نارے نی
 سیر کو آٹا میں دیاں سپاہیا وے
 جھبوری دیہڑے جا بھلتیا راہیا وے
 رونی کھاندا رہ پیا مٹیاریے نی

اہن منجی وی وی لوڑ بھلئے نارے نی
 ٹٹئی منجی تینوں میں دیاں سپاہیا وے
 تیکے جا کے سوں بھٹیا راہیا وے
 درتیرے تے میں کھڑی سپاہیا وے
 دن چڑھیا اٹھ جاگ میریا ماہیا وے
 چوری دا چھٹاں تینوں میں دیاں سپاہیا وے
 چونکے بہر کے کھا میریا ماہیا وے
 چوری دا چھٹاں تیرا ناں لوآں مٹیارے نی
 جھپوری کرے یاد پتلئے نارے نی
 دودھ دا چھٹاں تینوں میں دیاں سپاہیا وے
 پلنگ چڑھ کے پی وے میریا ماہیا وے
 دودھ دا چھٹاں ناں لوآں مٹیارے نی

چھتر کرے یاد بانگیئے نارے فی
 رتا پنگ تینوں میں دیاں سپاہیا وے
 چڑھ چبارے سوں میرا ماہیا وے
 رتے پنگ تے تاں سوال ٹیلے فی
 تکیہ کرے یاد بانگیئے نارے فی

موڑ گھوڑا چھاویں بہہ جائیں

ویہڑے تے میرے ہری پھلا ہی
 وے بیبا موڑ گھوڑا چھاویں بہہ جائیں
 چھاویں وی بہہ گیا دو گلاں وی کر گیا فی
 بھیناں اوہو ماہی ریلے چڑھ گیا فی
 مونہہ دیا مٹھیا دل دیا دھو پٹیا
 تیرے ڈیرے بندی ہے وے
 ہو رہو وے ساڈی جانے گی جھٹی
 بھئی اچی وے ہاری تسی جٹیو جے
 ویہڑے تے میرے گواں دا جوڑا
 بیبا موڑ گھوڑا دودھ پی جائیں

دو دھ وی پی گیا دو گلاں وی کر گیا نی

اوہو ماہی ریلے چڑھ گیا نی

ویہڑے تے میرے انبہاں والوٹا

وے پیا موڑ گھوڑا انب کھا جائیں

انب وی کھا گیا دو گلاں وی کر گیا نی

اوہو ماہی ریلے چڑھ گیا نی

مونہہ دیا مٹھیا دل دیا کھوٹیا

تیرے ڈیرے بندی ہو رہے وے

ہو رہو وے ساڈی جانے گی جتنی

یئیں ہی وے ماری تسی جیو جے

مینوں سچنا آیا

ساون ماہ دیاں پین بھواراں
سُتّی گوڈڑے گل لائے

جانی انت پیاریا
سُتّی سُتّی نوں مینوں سچنا آیا

بیٹھڑی رہی ویکھ جانی کھڑا تھایا

سُتّی سُتّی نوں بیاوے مینوں سچنا آیا

بیٹھڑی اَنبھول گوری ریس گندایا

کت دی کت دی بھیناں میری چوہندی ہٹی

بھیناں مینوں دیو و دھائیاں جانی دلی تلی

کت دی کت دی بھیناں نی میری چوہندی چھٹی

بھیناں مینوں دیہو ودھائیاں رانجھے دلی کُٹی

کت دیاں کت دیاں بھینو میری دبسر لٹکے
بھیناں مینوں دیہو ودھائیاں رانجھا آبا اٹکے

کت دیاں کت دیاں بھینو میرا موہڑا پھریا
مینوں دیہو ودھائیاں رانجھا اٹکوں تھریا

کت دیاں کت دیاں بھینو میری ماہل گڑا مے
بھیناں مینوں دیہو ودھائیاں رانجھا کھٹ کھڑا

اؤندیاں اؤندیاں چڑھ گیا چبارے
سکھ نہ سچھی بے درد دھولے ہنسپارے

اؤندا اؤندا بھیناں چڑھ گیا سبارتیں
سکھ نہ سچھی بے درد دھولے دیاں باتیں

کٹ کٹ چوریاں میں پاؤنی آں چھنے

عرضاں کمر رہیاں ڈھول اک نہ منے
 کٹ کٹ چوریاں میں پاؤنی آں کاواں
 سکھ نہ چھپی دے ڈھولا تیرے بھین بھراواں
 کٹ کٹ چوریاں میں پاؤنی آں نخال
 عرضاں من لبیاں ڈھولے میں ہو گئی نہال
 ساون ماہ دیاں پین بھواراں
 سستی گوڈڑے گل لائے
 جانی انت پیارا

بے سمجھا بے دردا

جے جاناں تُوں نوکر راجے دا

میں پیو کر رہاں وے کواہری

وے بے سمجھا

بے دردا

چند بیا ساڈے مایاں نے دتڑے

تُوں تگا گھڑا بیسنا کاری

وے بے سمجھا

بے دردا

میں پیو گھر رہاں وے کواہری

ٹھوٹھی بیا ساڈے مایاں دتڑی

توں پھل گھڑا مینا کاری

وے بے سمجھا

بے دردا

میں پیو گھر رہواں وے کواری

جے جاناں توں نوکر راجے دا

میں پیو گھر رہواں وے کواری

وے بے سمجھا

بے دردا

جانی نظر نہ آوے

چند گھڑا کے نہیں چڑھی آں چہارے
 ویکھیاں چو کوئی جانی نظر ناں آوے
 ساڈا صبر فرنگئے نوں مارے
 ناں دینداں جھٹیاں ناں طلباں تارے
 نوکر رکھ لئے توں چھڑے تے کوارے
 نہ ہون رتھاں ناں پین پواڑے
 مٹھو مٹھی گھڑا کے نہیں چڑھی وے چہارے
 ویکھیاں چو کوئی جانی نظر ناں آوے
 بگا گھڑا کے نہیں چڑھی وے چہارے
 ویکھیاں چو کوئی جانی نظر ناں آوے

ایتھے وے گا کپہڑا

کاہنوں پوائیاں فی بیٹھکاں وے کاہنوں رکھیا می دیہڑا
 توں تر چلیوں نوکری وے ایتھے وے گا کپہڑا
 وے سنے نوں پائیاں بیٹھکاں گوریئے تیرے کتنے نوں دیہڑا
 میں تر چلیاں نوکری گوریئے ویر وے شوگا میرا
 ویر تے تیرا نوکرا وے کی لگت دا ای میرا
 باہر تے کڈھوگا ٹبر نوں وے گل گھٹوگا میرا
 بوسے تے ماراں گی جندے وے پیکے لاواں گی دیرا
 ویراں واڈھوواں گی بھٹرا وے مینوں رزق بہتیرا

بھابیاں وا کڑھوں کسیدرا وے میرا قدر و دھیرا
 بیٹھاں گی وچ سہیلیاں وے چیتا بھل جاؤ گا تیرا
 پیکے و سن کواریاں نی پیکے کم کی تیرا
 بیٹھیں توں وچ شریکے نی چیتا آ جاؤ گا میرا

وے گھر لوں ہے نہیں

وے گھر لوں ہے نہیں وے وسارے نہیں
 جموں جان وے بیوا وے بہارے نہیں
 نی گھر لوں ہے گا نی وسارے گی
 جموں جان دی گوریئے بہارے گی
 جے توں تر چلیوں نوکری بیبا
 وے اپنی ماں نوں سمجھا جائیں
 لگ دی ماں میری لگے سس تیری
 پیڑھی منگے نا جو منجی ڈاہ دینی

ماں ساڈی سمجھی ہوئی نی سمجھائی ہوئی
 ماں ساڈی نوں بول مندا نہیں بولنا
 ایہہ گل ہوئی نہیں بولی سہنی نہیں اول
 ورجی زبان بندی دی وے رہنی نہیوں

جھل جھل برٹیا

جھل جھل برٹیا وے سادے سبناں لایا
 توں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا
 کیکر جھولاں گوبے نی پانی باہجھ تہایا
 توں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا
 نیناں وے پلٹ سنگار کے بوٹے پانی لاواں
 توں جیو میرے .....
 سد کے چوہڑے دا بیٹرا نی بوٹے وار کراواں
 توں جیو میرے .....
 جاں بوٹے پانی پویا نی بوٹا نسر آیا
 توں جیو میرے .....

سد نرکھان دا بیٹرا نی چنن رکھ چرایا

توں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا

چارے چرایاں چوکیاں فی پنجواں پنگ چرایا

توں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا

نرے داسوت کٹائی کے فی گوری پنگ اُنا یا

توں جیو میرے . . . . .

لونگاں دی منج کٹا کے فی گوری پند پوائی

توں جیو میرے . . . . .

چونکے ڈاہیاں چونکیاں ماڑی پنگ ڈھایا

توں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا

سُتئی ساں چادر تان کے جانی آن جگایا

توں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا

ناں چھڑناں چھڑ جانا وے سانوں نیند پیاری

توں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا

تینوں ناں نیند پیاری نی سانوں بیج پیاری

توں جیو میرے . . . . .

جاواں گے جموں ی نوکری نی چھپوں سوں سکھالی

توں جیو میرے . . . . .

جے تساں جانا نوکری جی سانوں وے جاؤ نشانی

توں جیو میرے . . . . .

ایہو نشانی ساڈری نی گوری بال چندولا

توں جیو میرے . . . . .

ایہو نشانی رب دی دے چھلا چھاپ نشانی

توں جیو میرے جانی جن ایہہ بوٹا لایا

کدوں مت سنبھلیں گا

چورا گھڑا کے دے گیانی پُت سوہرے دا
 بندیاں دی دے گیا سائی۔ میں تیرے لڑ لائی
 کدوں مت سنبھلیں گا
 مت سمجھ بیگانیاں پُتتا
 سکے وانگوں ڈھل جائیں گا
 بیبا دے ساڈا تلکیا پیر جہازوں
 کدوں مت سنبھلیں گا
 چونک گھڑا کے دے گیا فی پُت سوہرے دا
 پھلاں دی دے گیا سائی
 میں تیرے لڑ لائی

ساون پنڈھناں پئے

میں تینوں آہندی میرے انت پیلے

ساون پنڈھ نہ پئے دے

ساون ماہ دیاں پن بھواراں بدل رم حجم لائی

گھوڑا وی بھج گیا

تیری کاٹھی وی بھج گئی

ہور بھجی میرے پتلے دی کھونڈی

چیرا وی بھج گیا

تیری کلنی وی بھج گئی

ہور بھجی میرے پتلے دی کھونڈی

پٹواری منڈیا

گھوڑا تینوں سرکاروں مل دا کاٹھی داریا ناں جائیں
 وے پٹواری منڈیا بال و چھوڑا ناں پائیں
 گھوڑا تیرا سوہنا تیری کاٹھی نوں عاشق پئے تک دے
 تک دے مائے بھولے نی سانوں رہٹ ملوکاں دی پئے دس دے

خونی نہیں نیناں وچ جی دس دے
 کنٹھا تینوں سرکاروں مل دا
 مگی داریا ناں جائیں . . . .
 چیرا تینوں — سرکاروں مل دا
 کلغی داریا ناں جائیں . . . .

توں کیہڑے دکھوں کالا ہوئیں

بھورا دے سُن میریا

توں کیہڑے دکھوں کالا ہوئیں

نی نیں کالا نی گوریئے نی

نیں تیرے دکھوں کالا ہويا

جے توں میرے دکھوں

کالا ہويا بھورا میریا

نیں پیکے ٹُر جاں

جے توں پیکے ٹُر جادیں

چندے میریئے

نیں رستہ نل کھلواں چندے

جے توں رستہ نل کھلوویں

بھورا مسیر یا

میں ٹپ دریا توں جانواں

میں مچلی بن نگھ جاواں جندے

توں بہم جا بہم جانا جونی

گوریئے

میں تیرے دکھوں کالانہیں ہو یا

کدے چند تے بند مناں پہن داسیں

کدے چند تے بند مناں پہن داسیں
 ہن ترس رہیوں روٹی کھاوے نوں
 چل جیاوے کچھ کھا مرے
 جتھے چارہ ناں چلے وے سیانیاں دا
 کدی بیٹھ دہیزے گلاں کیتیاں سن
 ہن ترس رہیوں مکھ ویکھنے نوں
 چل جیاوے کتے ڈب مرے
 جتھے دج نہ اپڑے مہانیاں دا

نیواں نیواں کوٹھا اُتے چھت ہے نہیں
 جتھے سوہرا دتے او تھے سس ہے نہیں
 نیواں نیواں کوٹھا وے شہتیر ہے نہیں
 جتھے رانجھا دتے او تھے ہیر ہے نہیں
 چل چل جیا گل گھٹ کیئے
 دیرے چک کیئے کلے پٹ کیئے

پر دیسی جوگی

بی بی انہاں تے توتہاں دی ٹھنڈی چھاں
 کوئی تے پر دیسی جوگی آ لٹھا ای
 چل نی نندے بی بی باہر دے پج
 باہر دے تیج جوگی ونج آئے
 نیویں تے بہہ جا بی بی باہر
 اچھے تے چڑھ کے جوگی یں ویکھاں نی
 چل نی بھاو سس دا جاں نی مارے
 مڑ جا گئی بھاو گھر اپنے نی
 سس نوں نوں نہاں بہتیریاں
 میں من بھایا راول جوگیرا نی

چل نی بھابو گھر آ
 ویرا اڈیکے نارے گھر آ نی
 تیرے ویرے نوں ناراں بہتیریاں
 میں من بھایا راول جوگیرا نی
 چل وے جوگی کسے دیس
 ڈنڈا تے کونڈا تیرا میں چٹکاں وے
 جوگی دے گوہڑے گوہڑے نہیں
 سرم سلاٹیاں جوگی پاؤندا ای
 جوگی دے ملتے ملتے کیس
 دہی آل کٹورے جوگی نہاؤندا ای

شملے دی اوکھی گھائی

شملے دی اوکھی گھائی

شملے دا بکھڑا پینڈا

گھم گھم چڑھیں پہاڑیں

چھاتی دا نرمہ ماہی

سینے دا پتلا ماہی

کیکر گھم گھم چڑھا پہاڑیں

اپنے ماہی لئی نہیں کنٹھا گھڑانی آں

کنٹھے دے نال سج رہیا

سینے دا پتلا ماہی

چھاتی دا نرمہ ماہی

کیکر گھم گھم چڑھا پہاڑیں

اپنے ماہی نول میں والے بنانی آں

والے دے نال سج رہیا

سینے دا پتلا ماہی

چھاتی دا نرمہ ماہی

کیکر گھم گھم چڑھا پہاڑیں

ڈھولا تیری کہن مست ماری

چند گھڑنے دتے چونک سٹاں وے پہاڑے
 تیرے بدلے بیابا پے منوں وے دساڑے
 پیسے جا گوریئے جتھے رہیں فی سوکھالی
 تیرے بدلے نا جو چھوڑی میں تنہا نیداری
 پیسے کی دستاں جتھے عمر گزاری
 آگھر و تیبے ڈھولا تیری کہن مست ماری
 چوڑا گھڑنے دتا بند سٹاں وے پہاڑے
 تیرے بدلے بیابا پے منوں وے دساڑے
 پیسے جا گوریئے جتھے رہیں فی سوکھالی
 تیرے بدلے نا جو چھوڑی میں تنہا نیداری

نیلے گھوڑے والیا

نیلے تے گھوڑے والیا

بیبا کدھر توں گھوڑا بیڑا ای

تساں کی پچھنا گوریے

جنہاں پیکڑا بولہ لتیا ای

پچھن اساڈیاں مانواں نی

جنہاں کڈھ کلیجڑا گھتیا نی

تہاڈیاں مانواں کی کھپیاں وے

جنہاں کھٹنے نوں پت گھتیا ای

پچھن اساڈیاں مانواں وے

چیہڑیاں لاواں وے کھتیاں نی

چرخِ کُتِ نِ آں لُپنی وٹِ نِ آں
 مِیں تے بھر پھیرا مہنی آں جھلّی بیبا
 جا آکھیو میرے دھول تائیں
 میری جھلّاں دی سبج اگلی بیبا

چٹھی مونہوں نہیں بول دی

کالیاں بانغاں وچ کوئل پئی بول دی
 اُج گھرا آئی چٹھی پیارے ڈھول دی
 بہہ پرچھاویں میں چٹھی نوں کھول دی
 اک دکھ دھڑا چٹھی مونہوں نہیں بول دی
 چٹھی رسناں چٹھی دے جا گھرا کے
 ماہیے دی چٹھی ذرا جاویں سنا کے
 آویں توں جاویں اڑیا ڈھولن میریا
 چھڑکے نہ جاویں بندی نوکر تیریاں
 کالے کالے بانغاں وچ ٹھیل وے گلاب دا
 سس وے کیتی مہنا دیندی اے لاڈوا

بین و جانی رانجھے چاک

بین و جانی رانجھے چاک

لگی من میرے

تخت ہزارے دیا مالکا

کہتھے لائے فی ڈیرے

رکن وے بنایا لاڑا جنجاں دا

رکن بدھے سہرے

ماں بنایا لاڑا جنجاں دا

پیو بدھے سہرے

گڈھ کھاں پاہندیا پتری

لکھیں لیکھ میرے

لکھنے والا لکھ گیا
 دس نہیوں میرے
 آکھو رانجھے چاک نوں
 مجھیاں چھیڑے
 مجھیاں چھیڑا دا رہ گیا
 میرے گئے کھیرے

لال نہیں گھر میرا

راجے والک نوکر آیا۔ مجلسیں دیونی اُتارا
 مجلسیں اُتارائیں کسکین دیواں۔ لال نہیں گھر میرا
 بارھیں ورھیں کھٹ کے آیا مجلسیں دیونی اُتارا
 خاوند تیرے دا ویر جو لگت دا دیور لگا بھابی تیرا
 سس نہ جایا پتیس نہ جایا دیور منوں کس وے بنایا
 نکا ہوندا نوکر راجے وے ڈیرے مس مٹھی گھر آیا
 چونکا پھیراں بھانڈے نہجاں روٹی کراں دیور تیری
 روٹی تے میری راجے وے ڈیرے آن ہواں بھابی تیرے
 مٹی منجی تے وان پراناں بھواں سٹاں کھپو اٹے
 رتا پنگ تے چٹا وچھونا داہ چھڈیں وچ ویرے

اُدھی اُدھی راتیں تے پچھلے پہرے کنڈا میرا کن کھڑکایا
 چُپ کرنا جو، چُپ کر بھابو، دلور بھابی گھر آیا
 پیریا میری مٹو بیا جوڑا لاه ماراں سرتیرے
 ہنٹھ میرے چ اٹیاں چھمکاں لاه نٹاں پاسے تیرے
 بارھیں وھیں فی نہیں کھٹ گھر آیا انت لواں نا جو تیرے
 ہنٹھ جوڑا گل پٹا پاواں بخشیں بیا اوگن میرے

ویاہ شادیاں دے اینک گیت پنجابی زبان وچ نے
 سٹھنیاں، کامن، گھوڑیاں، سوہاگ، کھٹ دے گیت
 لاواں دے گیت۔ وٹنا ملن دے گیت وغیرہ وغیرہ
 پر ایہناں گیتاں وچوں گھوڑیاں تے سہاگ تے لڑکی دی
 ڈولی ٹورن وقت دے گیت بہت ای اُپے درجے
 دے نے۔ سارے گیت لکھے جان تے اک پوری کتاب
 بھر دی اے۔ صرف ایہہ گل دسّ واسطے کہ ایہہ گیت
 کہے مٹھے تے سُندر تے تھوڑیاں جہیاں گھوڑیاں سہاگ
 تے ڈولی ٹورن دے گیت لکھے جان دے نے :-

گھوڑیاں

ایہہ گیت ویاہ شادیاں دے وقت لڑکے والے گھر

عورتاں بولدیاں نے ۔

(۱)

گھوڑی تیری دے ملا سوہنی
 بندی کاٹھیاں دے مال
 کاٹھی لکھ تے ہزار
 نیں بلہاری دے مال دیا سرجنا
 وچ وچ بانغاں دے تسی آؤ
 چوٹ نگاریاں دی لاؤ
 دھی تنھانے وار دی لے آؤ
 پھیل نواباں دے گھر دھکنا
 دے امراواں دی تیری چال
 وچ سرداراں دے تیرا بیٹھنا

گھوڑی (۲)

ہریانی مالن ہریانی بھیناں ہریاتے بھاگیں بھریا
 جس داڑے میرا ہریانی جمیا سوئی داڑا بھاگیں بھریا
 حمدرا ہریا گڈر لویٹیا۔ کچھڑوتا ایہناں دائیاں
 نہاتاتے دھوتا ہریا پٹ ولیمیا کچھڑوٹیا سکیاں بھیناں
 کی کچھ دیناں ایں ایہناں دائیاں تے مائیاں
 کی کچھ دیناں ایں ایہناں سکیاں بھیناں
 پنج روپے ایہناں دائیاں تے مائیاں
 سچڑے نیور سکیاں بھیناں

گھوڑی (۳)

اُٹھ نی روئل گھوڑی
 بابے ویہڑے جا
 بابے دے مَن شادیاں
 تیری داری دے مَن چا
 گھوڑی چک دی ہریا گھا
 گھوڑی پی سوتڑے راہ
 گھوڑی رانگی شاما

گھوڑی (۴)

بنو نے بھیجا چیریاں و لیر والی نے بھیجاں چیریاں
 تسی دا چندرا گھراؤ بنّاں میراؤ رجا دی دا جیوے بنّاں
 جیوے بنّاں دُڈھ پوپے چھناں میراؤ رجا دی دا جیوے بنّاں
 کیکن آواں تو میرے لکیندی نی و لیر والے چھنکیند چوڑے والے
 یں تیری وری او بناواں بنو

وری او بنائے تیرا بابلا ہٹ درزی دے جائے تیرا بابلا
 ہر ہست جھلے ہٹ گست جھلے

لکھ پان چندراؤ بنّاں میری راؤ رجا دی دا جیوے بنّاں

گھوڑی (۵)

کدھروں تے آئی آبدلی لالہ وے   کدھروں تے ساون مہینہ
 چڑھدیوں آئی آبدلی لالہ وے   لہندیوں ساون مہینہ
 کتھتے تے وے گی بدلی لالہ وے   کتھتے تے ساون مہینہ؟
 باغیس تے وے گی بدلی لالہ وے   مجلس تے ساون مہینہ
 کدھاتے بھجائے پھلاں دا سہرا   کدھاتے ہار شنگار؟
 راجھے دا بھجائے پھلاں دا سہرا
 رامیر دا ہار شنگار

گھوڑی (۶)

ننگی ننگی بوندی نکیا مینہ ورھے
 ماں سہاگن تیرے سگن کرے
 دتاں دی بوری باپ راجہ پھڑے
 دیراں دی جوڑی تیرے نال چڑھے
 پیلی پیلی دال تیجن گھوڑی چرے
 بہین سبھرائی تیری واگ پھڑے
 رتا رتا ڈولا لئے آویں گھرے
 ننگی جیہی بنو پیر ٹھمک دھرے
 ننگی جیہی بنو پیرے بیٹھی سچے

گھوڑی (۷)

دے آئیوں توں کپہڑے کپہڑے راہ
 وے رنگیلیا وے حاکماں وے
 بیٹھی وے رہی وے شام نوں وے
 وے باپ بنیاں تیرا دیساں دا راجہ
 لکھ وے وٹڈے جس لیا یا
 وے رنگیلیا حاکماں
 دے آئیوں کپہڑے کپہڑے راہ
 ماں وے تیری بنیاں سرب سہاگن
 جس وے رانی دا توں جایا
 وے رنگیلیا وے راجھنا

بٹناں تے بٹری چار جگ جوے
 بابے دا بول سُہایا
 وے رنگیلیا رانجھنا
 جت ول چڑھیں تیری فتح ہمیشہ
 جت کے گھراں نول آیا
 وے رنگیلیا حاکماں
 بنٹھ سہرا تینوں گھوڑی چڑھاواں
 بھانیاں دیاں فوجاں بیایا
 وے رنگیلیا حاکماں

گھوڑی (۸)

سر بنیا تیرے چیرا وے بندا

کلگی بن رہندی لال

کیسر کیاری لال

مُچل گلابی لال

چمبے دیاں کلیاں لال

کیسر دیاں مُڑیاں لال

وہیڑے دیاں کڑیاں لال

رکن بھسرا لیا

رکن بھرایا نی رانی رکن راجایا لال

کن بھڑا لیا
 ہیٹھ بنیا تیرے گھوڑے دے بندہ
 کاٹھی بن رہندی لال
 کیسر کیا ری لال
 پھل گلابی لال
 کن بھڑا لیا

سوہاگ

ایہہ گیت بی بیاں ویاہ دے موقعے تے لڑکی
والے گھربول دیاں نے :-

را

چٹن دے اوہے اوہے
کیوں کھڑی بیٹی چٹن دے اوہے
میں تے کھڑی آں بائل جی دے پاس بائل ور لوڑیئے
بیٹی کہیو جیہا ور لوڑیئے

بائل جیوں تاریاں وچوں چٹن چٹاں وچوں کاہن کنہیا ور لوڑیئے
اگے ویر ، چاچا ، بابا ، ماما گن لئی دا اے

سوناگ (۲)

چار گلیاں رنگ ڈلیاں رنگ گوہرے رتیاں
 بازار سیتی مل پیا - آں بابل لتیاں
 جائیں جائیں وے بابل اوس نگری

جھٹھے سونا ورا جئے

ورا ج سونا میرے بابل آندا

لے نی دھئے ایانئے

لے نی رکن رانیئے

اگے ماما - چاچا ، بابا لا دیٹی دا اے

سوہاگ (۳)

دُئیں دُئیں وے بابلا اوس گھرے
 جتنے سسّ بھلی پروہان سوہرا سواد
 سسّ نول سدن شکیناں
 سوہرا کچہری دامالک بابل تیرا پُن ہووے
 پُن ہووے تیرا دان ہووے
 تیرا ہووے گا وڈڑا جس بابل تیرا پُن ہووے
 دُئیں دُئیں وے بابلا اوس گھرے
 جس سسّ وے بالڑے پُت
 اک منگاں اک ویاہواں
 یں تاں شادیاں وکھیاں گنبت بابل تیرا پُن ہووے

دُئیں دُئیں وے بابلا اوس گھرے
 جتھے کالیاں بُوریاں سُٹھ

اک رڑکاں اک چواں

میرا وچ مدھانی دے ہتھ بابل تیرا پن ہووے

دُئیں دُئیں وے بابلا اوس گھرے

جتھے گھڑت گھڑے سنیاں

اک لاہواں رک پاواں

میرا ڈبڑے دے وچ ہتھ بابل تیرا پن ہووے

کنکھئے فی رنگ رستے

کنکھئے فی رنگ رستے

میری ناجو شنگھاریں

میں کی جاناں باوری

جا کے نیناں نوں پہ چھو

مولیٰ فی رنگ رستے

میری ناجو شنگھاریں

میں کی جاناں باوری

جا للاری نوں پہ چھو

مہندیئے فی رنگ رستے

میری ناجو شنگھاریں
 میں کی جاناں باوری
 جا پساری نوں پچھو
 ولیرے سرب سہاگنے
 میری ناجو شنگھاریں
 میں کی جاناں باوری
 جا سنیارے نوں پچھو

لڑکی وداع کرن دے ویلے ایہہ گیت گائے جاندے نے
 کچھ سماں ایہو جیہا ہوندا اے کچھ گیت اتہ والے نے
 گلّ کی کہ بڑے بڑے جگرے والے آدمی ڈول ٹورن
 ویلے ایہہ گیت سُن کے اتھرو وگا دیندے نے ۔

گلیاں ہوئیاں بال بھڑیاں

سٹھ سہیلیاں بال در کھڑی
 مینوں نہیں کھیڈن دا چا
 وے سُن باپ میرا
 میں بیٹی پرناؤ وے
 سُن باپ میرا
 کے دل دریاؤ وے سُن باپ میرا

گلیاں نے ہوئیاں بابل بھڑیاں
 مینوں انگن ہویا پرویس
 سانجھ سانجھ گھراپنا بابل
 یس چلی پرویس وے سُن باپ میرا
 ماں روندی دی انگیاں بھج گئی
 باپ رووے دریاؤ
 ویر رووے سارا جگ رووے
 میریاں بھابیاں من چا وے
 سُن باپ میرا
 یس تینوں اکھ رہی بابل
 میرا اسوج دا کاج رچا
 تیرا ان نان ترے کوٹھڑی

تیرا دُہیں ناں اُبل جا
 وے سُن باپ میرا
 باپ دیساں دا راجہ چھڈیا
 ماں محلاں دی رانی
 پٹیاں لکھ دے ویر چھڈے
 چھوڑیا گھر بار
 وے سُن باپ میرا
 واج تے داون بابل سب کجھ دُڑا
 دتے ہست لدا
 اک ناں دتا بابل کوتل گھوڑا
 چیرے والا چڑھ کے جائے
 وے سُن باپ میرا

تسے کیوں نیو لوں مایو

بیہی دا ماں پیٹو نیوں گیا
 ہور نیویاں ناں کوئی
 نیوں گیا پریت پہاراں دا
 ہور نیویاں ناں کوئی
 بیہی دا بابلا ایوں رووے
 جیوں گھٹ ساون دی آئی
 توں کیوں رونا ایں بابلا
 جگ ہندری آئی
 تسے کیوں نیو لوں مایو
 جگ ہندری آئی

رکھ لے بابلا

مینوں رکھ لے بابلا آج دی رات اُدھاری
 دیہڑے بیٹھی ماں میں وچھڑ چلی آپ مے
 کیکن رکھاں دھئے نی
 میں سچن سدا لئے آپ نی
 مینوں رکھ لے دیہڑے آج دی رات اُدھاری
 دیہڑا بھرا بھابیاں میں وچھڑ چلی آپ مے
 میں کیکن رکھاں بھینے
 میں سچن سدا لئے آپ نی

ساڈا چڑیاں دا چنبہ وے

ساڈا چڑیاں دا چنبہ وے

بابل اسیں اڈ جاواں گے

ساڈی لمی اڈاری وے

بابل کس دیس جاواں گے

میریاں آکے گڈیاں وے

بابل کون کھیڈے

میریاں کھیڈن پوتریاں

جائیے گھر جا اپنے

میرا چھٹھا قصیدہ وے

بابل کون کڈھے؟

میریاں کڈھن پوتریاں
 جاییے گھر جا اپنے
 تیرے محلاں مے وچ وچ مے
 بابل میرا ڈولا اڑیا
 دو اٹاں پٹا دیاں فی
 جاییے گھر جا اپنے
 تیرے بانگاں مے وچ وچ مے
 بابل میرا ڈولا اڑیا
 دو کھٹے پٹا دیاں فی
 دھے گھر جا اپنے

ناں روئی میری بی بی

ڈولے دا وان پُرانا

فی ناناں روئی میری بی بی

دھیاں دا دھان بگانہ

ڈولے نوں لکڑے رستے

فی ناناں روئی میری بی بی

نوں روویں جگ رستے

ڈولے نوں لکڑے پترے

فی ناناں روئی میری بی بی

تینوں دریا گریں تیرے دیے

دو لے نوں لکڑے ناپے

فی تاں رو فی میری بی بی

تینوں دیا کر بندے تیرے ماپے

دو لے نوں لکڑے کانے

فی تاں رو فی میری بی بی

تینوں دیا کر بندے تیرے ماپے

و دھائی تے پتر جمن دے گیت

سوہلڑے

ویراں دے سوہلڑے

بھیناں آئیاں

بھراواں دے سوہلڑے

دھن جس انہڑیئے

سد بلایاں دے دھن جس

دھن جس سسڑیئے

جتنے گھلایاں دے دھن جس

دھن جس گڈڑیاں

جس چڑھ آئیاں دے دھن جس

گھو لو شربتِ ترے

پین تنہا ئیاں

وے گھو لو

سُکھو چورِ ریاں

کھان بھکھا ئیاں

وے سُکھو

جھلو پکھڑیاں

گرمیاں آئیاں

وے جھلو

ڈاھو پلنگ رتے

نیںداں آئیاں

وے ڈاھو

کوٹھے اُپر کوٹ

لانا کوٹھے دے اُپر کوٹ کن اساریا

کوٹھے دے اُپر کوٹ کے رام اساریا

باغ دے اُپر باغ مالی چمبا لایا

پت دے اُپر پت سہاگن جایا

مائی نوں سد بیاؤ ناجو تیرا کی نی رکھے

دائی نوں سد بیاؤ کلجے درد ہوئی

آپ گھوڑے اسوار چھپے چیرے دار۔ اگے دو نفر ہوئے

پچھ وائنگر بازار دائی مائی کیہڑا گھرے؟

انگن چنبے دابوٹ کھلینڈرا پوت دائی مائی ایہو گھرے

جے گھر جے گا پت دائی مائی کی جے ملے

پنج روپیے روک سرے نوں چوٹی مائی ایہو ملے

آپ گھوڑے اسوار دائی مائی پاکیاں

دائی مائی دروازے نوبت بابے

بڑے بڑے شگن ہوئے

جچارانی آپنگ تے بیٹ ملاں تیرا پیٹ

ہو لہر تیرا جنم ہووے

جچارانی سدتوں اپنا ڈھول کرے پورا بول

دائی مائی ودیا کرو

دائی فی پت دتا کرتا رٹمایا میری تار

تساں ساڈا کی کیتا

پنج روپیے روک نگارے چوٹی مائی ودیا کرو

پیر پٹال تے نہیں وکے

بیبا اڈھی اڈھی راتیں تے چھپلا امی بہر
 کس گھر منڈل وے وجیا
 گوریئے راجے دی نگری تے وُستے سارا دس
 نہیں کی جانا کیدھے فی وجیا
 بیبا بھین تساڈی گاندی اے گیت
 نام تنہاڈا جی پندی اے
 گوریئے وڈے ویرے گھر جمیا اے بال
 اس گھر منڈل جی وجیا
 بیبا کاہے دا منڈل کاہے دی ڈور

کاہے دے کارن جی وجیا

گوریئے سونے دامنڈل تے ریشیم دی ڈور

نیناں دے کارن جی وجیا

بیبا بھن سٹاں منڈل تے کراں ٹکڑے چار

نیں گھر منڈل نہیں وجیا

گوریئے ناں بھن منڈل ناں کر ٹکڑے چار

کرماں دی سیتی نی وجیا

بیبا پتراں دیاں ماواں دے وڈے وڈے مان

نیں دے کسے دی کی لگ دی

گوریئے پتراں دیاں ماواں دے میلے میلے پس

تیرے اپر سوہنے فی کاشنی

بیبالاہ سٹاں سوہے تے کراں میلا ویس

پُتر لیا دیو جی مُل دا
 گوریئے رِسیں رِسیں کتیا اے سوت
 رِسیں تے پُتر نہیں جمدے
 دے توں چل میرا کونتا چلے بازار
 پُتر لیا یئے جی مُل دا
 گوریئے ہمّی وکے چنیاں مسراں دی ال
 پُتر ہٹاں وچ نہیں وکدے

پھل جھڑیاں

نند تے بھا بوبھیٹیاں پیا کیتے سو قول و تار
 جے گھر جے گا گیکڑانی بی بی دیواں کی پھل جھڑیاں
 اڈھی اڈھی رانیں تے پھلا ای پہر میری بھا بونے گیکڑ جی جمیا
 لے نی بھا بوبے پھل جھڑیاں اڑیئے پور تے ہو یا ای قرار
 ناں تیرے باپ گھڑیاں نی بی بی ناں تیرے وڈے پیر
 پھل جھڑیاں بادشاہندے پیرے می ساڈے ناں پھل جھڑیاں
 تیوراں وچوں تیور چگیرا پیا سو میری نندے نوں دے
 تیور بیور گھر رکھ بھا بوبی نیں لے نیاں پھل جھڑیاں
 گہنیاں وچوں گہنا آرسی وے
 پیا سو میری نندے نوں دے

اُرسی پارسی گھر رکھ بھا بونی میں لے نیاں پھل جھڑیاں
 کالیاں وچوں بُوری چنگیری اے پیاسو میری زندوں مے
 کالیاں بُوریاں گھر رکھ بھا بونی میں لینیاں پھل جھڑیاں
 رُسی رُسی سند آگئی دے پیاسو گئی دریا

درانیاں جٹھانیاں پچھن لگیاں
 کی کجھ بیانی ایں ودھائی

اڑیو ویرتے میرا راجے دانو کر بھینو بھانی نے جی اے دھی
 بارھیں برسیں ویرکھٹ گھرا یا بھینو رٹھری بھین منائی
 تھال بھریا سچے موتیاں فی بھینو اُپر تے پھل جھڑیاں
 لے نی بی بی دے اسپساں اڑیے پورائے ہو یا قرار

بھائی بھتیجا میرا جگ جگ جیوے
 میری بھا بونی دا اٹل سہاگ

نمونے دے طور تے تھوڑے جیہے بھیناں بھراواں دے
 گیت دتے جاندے نے مضمون ڈاہدے میٹھے تے
 سادے نے۔ زبان سچیاں موتیاں ورگی اے عام طور
 تے کڑیاں چرخے کتن لگیاں ترحن وچ بہہ کے گاندیاں

دے چھوڑا مندا

میری اُنکلی چیری نی۔ کوئی دسو وارو
 ویر آؤندا جو سُنیا۔ اُنکلی اچھی سیٹو
 ویرا کنک منگانی آساڑھے سٹھ من
 ویرا بیہن کمرانی آں موتیاں ورگا
 ویرا آٹا پہسانی آں سرے ورگا
 ویرا آٹا گُستاہنی آں ملائی ورگا

ویرا پیڑے کرانی آں آرواں جیڈے
 ویرا لُچّی تَلاواں وے کوئی تھال جیڈی
 سَدو سہیلیو نی ویر روئی کھائے
 ویر کھان آیا نال سَٹھ جَنے
 ویر کھان بیٹھا پکھا جھل بھینے
 ویر کھا کے اٹھیا کجھ منگ لے بھینے
 ویرا سب کجھ تہیرا وے وچھوڑا مندا

چلیاں بی بی تیرے سکرے

کتنے توں چلیاں وے کالیا
کتنے کو چلیاں کاواں ہو

چلیاں بی بی تیرے سکرے
کوئی سنیہا سنیہوڑا دے چھڈنی

اکھناں میری ماں رانی نوں
دھیاں کیوں دتیاں دُوریں واری

میں ناں دتیاں وے کالیا
دتیاں دھیاں دے باپیں واری

سُن وے باپ وے راجا
دھیاں کیوں دتیاں دُوریں واری

میں ناں وِتیاں وے کالیا
وِتیاں بھیناں دے پریں واری

سُن وے ویر جی راجا
بھیناں کیوں وِتیاں دُور میں واری

میں ناں وِتیاں وے کالیا
وِتیاں بھیناں وے لیکھ میں واری

اُج بناواں پنوڑیاں
بھلکے سوہیاں چٹڑیاں

میں ناں وِتیاں وے کالیا
پرسوں بھیناں دے کول میں واری

سس پساوے چکوڑیاں
سوہرا گھٹا وے بھنگ میں واری

سس جولاءِ لٹیاں چندوڑیاں

سوہرے لاءِ لٹے بندیں واری

جاندا ویہڑے جا وڑیا

وٹھ پٹے بھیناں دے نہیں واری

سر دا چیرا پاڑ کے

پونجاں بھیناں دے نہیں واری

بھنگ دا بوٹا پٹ سٹ دا

چکّی دے ٹوٹے چار میں واری

نیلا گھوڑا وتیج کے

بنا دیاں بھیناں ٹول چندیں واری

گل دا کنٹھا وتیج کے

لے دیاں بھیناں ٹول بندیں واری

اماں جائیاں ویر

سنجھ پئی ترکالال پتیاں جھمکی اُتے بونداں پتیاں
 چارے چرخے چکر سہیلیو تاریاں جھرل لایا
 اٹھ کڑے توں کیہڑی کڑے ویر تیرا نی آیا
 آوندرا چڑھ پلنگے بہندا لستی کجی دا ترہایا
 لستی کجی میری ورتی جانہی کڑھدا دودھ پیایا
 پی لے پی لے اماں جائیاں لب کو مٹھایا
 ہیٹھاں گڑوا اُتے کٹورا پی میری اماں جایا
 آہنڈناں گواہنڈناں ٹھپن لگیاں ویر کی کجھ لیایا
 چھکا جتی مہندی مولی سر نوں مٹھل لیایا

اُیل ایل ولٹوہے

اُیل ایل ولٹوہے نی لب چاولاں دی پاواں نی
 جے ویر دٹھا آوند لب پور وی پاواں نی
 جے ویر آیا روڑے روڑے ہونج ٹٹاواں
 جے ویر آیا گلیاں پٹ دریا یاں وچھاواں
 جے ویر آیا دروازے اونٹھے وا بے وچھاواں
 جے ویر آیا ڈیوڑھی ڈیوڑھی شیشے جڑاواں
 جے ویر آیا ویہڑے ویہڑا بھاگیں بھریا
 جے ویر آیا ویہڑے تٹاپنگ ڈٹاواں
 جے ویر منگے وچھاوناں لٹھا خاصہ وچھاواں
 جے ویر منگے پانی بُوری محمد چنگھاواں

جے ویر منگے روٹی گری چھوڑا کھواواں
جے ویر چونکے بھانڈیاں ریشماں چھڑیاں

جے ویر وڑیا اندر دیوالٹ لٹ بلیا
جے ویر چڑھیا کوٹھے بالا چندوی چڑھیا
جے ویر موڑیا پاس لٹھا کھڑکھڑیا
جے سس ماری بولی ویر پگھوٹے چڑھیا

ہیٹھ دی وکھین رانیاں اتوں وکھین راجے
دھن ویرا تیری ماں جن توں پتر جنیا
نک گنڈا تلوار منٹھا گھاڑواں گھڑیا
دھن ویرا تیری مھین جن تینوں گلیو کھڑیا
دھن ویرا تیری دالی جن نل نل نہوایا
دھن ویرا تیرا ویر جن بانار کھڑایا
دھن ویرا تیرا باپ وے جن پڑھنے پایا

بھرا دی اڈیک

مال مٹا لڑیئے نی ٹاہئے چکلی دار
 کن وڈھ لیاں نی کن لائے نی ڈھیر
 ویرے وڈھ لیاں نی بائل لائے نی ڈھیر
 ایہناں ویراں وچوں ویر میرا کھڑا اے شیر
 ایہناں ویراں وچوں ویر میرا ویدا اے شیر
 ایہناں بھیناں وچوں بھین میری دیوکی اے دور
 وے توں جا ویرا بھین پیاری وے دیس
 جاندا جاندا بی بی روٹی کھاون دی ڈیر
 روٹی کھاون دی ڈیر حقیقی پاون دی ڈیر

گھوڑا کسن دی ڈیرہ بوا شگھن دی ڈیرہ
 جے میں گیا بی بی اچیاں پلپاں دے سہیڈ
 اگے رنگ رنگیلا چرخہ چھپے رتا پیرا
 مچھین میری کت دی اے نرمے واسوت

اُڈوا جاویں کالواں

اُڈوا تے جاہیں کالواں بہندڑا جاہیں
بہنداجاہیں میرے پکڑے

اک ناں دتیں میری ماں رانی نوں
رووگی اڑیا میریاں گڈیاں پھول کے نہیں واری
اک ناں دتیں نوں بھین میری نوں
رووگی بھریا ترنجن وکھ کے نہیں واری
اک ناں دتیں بھابی میری نوں
کھڑکھڑ ہسٹوگی پکے جا کے نہیں واری
اک ناں دتیں باپ میرے نوں
رووگا بھری کچھری چھوڑ کے نہیں واری

دستیں دے کانواں توں وی میرے نوں
 آؤگا نیلا گھوڑا پیڑ کے

ماسی نی ماسی تینوں کرن مراسی
 میری تے بھین میرے نال ٹور دے
 بچے دے بچے میرے پتر دیا سا لیا
 تساں بھیناں بھراواں ساڈا کیہا جی ساڑیا
 ساڈا ای لگا لانا موڑ دے نہیں واری
 مائی نی مائی تینوں کھڑن قصائی
 ساڈی تے بھین دُکھی کیتی آ نہیں واری
 بچے دے بچے میرے پتر دیا سا لیا
 بھین بھراواں تساں کیہا جی ساڑیا
 اپنی بھین گھرے جائیں نہیں واری

چٹاں تیری چاننی

چٹاں وے تیری چاننی تاریا وے تیری لو
 چند پکاوے روٹیاں تارا کسے رو
 جن دیاں روٹیاں میں کھا لیاں
 تارے دیاں رہ گئیاں دو
 سس جو مینوں اکھیا
 توں گھبو وچ میدا گو
 گھبو وچ میدہ تھوڑا پانی سس مینوں گالیاں دے
 ناں دے سسے گالیاں اتھے میرا کون سنے

محلاں سہیجھاں میرا باپ کھڑا سُن سُن نہیں بھرے
 ناں رو بائل میرا دھیاں دے دکھ بُرے
 محلاں سہیجھاں میری ماں کھڑی سُن سُن نہیں بھرے
 ناں رو انہڑی میری دھیاں دے دکھ بُرے
 مامے دا پُت بھرا کولوں وی سنگھ گیا
 جے ویر ہندا اپنا ندیاں چیر ملے

چھکے تے دوکھیاں

چھکے تے دوکھیاں

مائے اوہ وی اڈگیاں

پیو گھر دو دھیوڑیاں

اوہ وی سوہرے تڑگیاں

ایں اڈاری اڈیاں

مڑ نہیں آن بیٹھیاں

نہیں سرتیراویکھدی مائے

دو گلڑیاں کسہ فی

تیریاں گلڑیاں فی مائے
 میرے من چت لگت ہیاں
 دُوروں آئی ساں چل کے مائے
 درِ وچ رہی آں کھلو
 عینوں سکھ نہ بچھیا بھابیاں
 عینوں ویریاں نہ آکھیا بہو
 وچ کچھری بیٹھا ویرا
 توں میرے بابل دے تھماں
 بابل دیندا سی مجھیاں
 توں دیویں عینوں گال
 پیہڑے بیٹھے بھابو فی
 توں میری اماں دے تھماں

اماں دے دیندی سی تپوٹے
 توں مینوں چڑھی دے
 سیر کسندب منگامے
 ویراں دیاں پگاں جی رنگے
 رنگ رنگ سکے پامے
 میں وی سالو فی رنگناں
 رنگ رنگ پٹاری پامے
 لوکی جانن دھیاں فی چلیاں
 رہن چلائی واساگ مائے فی
 نگنی نگنی چیرنی فی چیرکے
 سیر کو مکھن پامے
 نہیں تے بہواں رس مائے

سُنو گا پیو بھرا دھئے
رُسَن کتھوں فی سکھیوں

رُس رُس بہن سہیلیاں
مائے مینوں وی آؤندا چار فی

دھئے چرخہ لے گھرا
ماواں دھیاں فی کتے

مائے ٹول بڈھی میں مٹیار
تیرا میرا تنجن نہ سچے

جھور وگی ساڈھی ماں
جن دھیاں فی توراں

مائے جھور وگی چٹری روڑ
چتھے کھینوں کھبڈیا

مائے جھوروگا اُچڑا پیل
جھٹھے پینگھاں نی پیٹیاں

مائے جھوروگا ساڈڑا باب
جھٹھے دھیاں نی توریان

مائے جھوروگی ساڈڑی بھین
جھٹھے تنجن نہیں کتیا

سسے چھٹ مجھیرسی پا

اچ نو نہ آلی فی پیہم کے

نوپیں گھيو کھانا پیکے جا

جھٹھے مجھاں لویریاں

چل فی نسدیں باہر

پیں نل نل فی نہا لواں

مجھ کو آکھو میری ماں نوں
 چوڑے والی دھی دُوب موئی

واٹاں لتیاں ماے
 دھیاں کیوں جتیاں ماے

شملہ، کانگرہ، چمبہ، جموں نے ہور پہاڑی علاقیاں
 دی بولی پنجاب دے وچلیاں ضلعیاں دی بولی نال
 کجھ ذرا وکھری اے۔ پرہے پنجابی ای پہاڑی
 بی بیاں دے گیت بہت ای مٹھے تے من بھاوے
 ہندے نے۔ ونگی دکھان واسطے تھوڑے جیہے
 گیت پہاڑی بولی دے درج کیتے جاندے نے،
 ایہناں گیتاں دی طرز نے لٹک بہت اچھے دجے
 دی اے۔ کجھ گیت پوٹھواری تے لہندی زبان
 دے نمونے واسطے درج کیتے جاندے نے:-

ایڈن ایڈن مَھلیا وے

(پہاڑی)

کوٹھو نواں سواں گڈیا شیاہیا

کوٹھو نواں تے لٹھ پُرانی

جھٹھے پیندی اے نوں ٹوپے گھانی

ایڈن ایڈن مَھلیا وے شیاہیا

پر نہیں نہیں ، پر سہی سہی

پر ٹنگی ٹنگی پاؤندی اے

کیہا مٹھا مٹھا لگناں ایں وے شیاہیا

جوہی لگے گرے دی روڑی

اس تَس کس بھڑوے دی چوری

ایڈن ایڈن بھلیا وے شیاہیا

پر نہیں نہیں ، پر سہی سہی

پر ٹنگی ٹنگی پاؤندی اے

کیہا کوڑا کوڑا گناں این وے شیاہیا

جویں وے لگے باغے دی مولی

اس تئس کس بھڑوے دی چوری

ایڈن ایڈن بھلیا وے شیاہیا

پر نہیں نہیں - پر سہی سہی

پر ٹنگی ٹنگی پاؤندی اے

جو بن سوہنیاں دا

جو بن سوہنیاں دا
 چھیج رنگیلیاں دی
 چند میریے نتھلی گھڑائی وے
 دھاڑا چھندا کینا نتھلی گھڑائی وے سوہنیا
 ڈوگرا وے
 بند لو لکے گا
 پیارا ترے گا
 جو بن سوہنیاں دا

دھار اچھندا کیتا سوہنیاں جوڑا وے گھڑائی وے

دوگرا وے

پہونچی وے لکے گی

پیاری ترے گی

وے جو بن سوہنیاں وے

چھج رنگیلیاں دی

دھار اچھندا کیتا دھیاں دتے رجائی دا

جند میری

پالے ٹھہر رہیاں

سیتے مر رہیاں

جو بن سوہنیاں دا

چھج رنگیلیاں دی

مائے میرا نکا جیہا پھنگنوں
 دھاڑا پھندا کیتا نکا جیہا پھنگنوں
 بال انجباتاں
 مین لوریاں دے رہیاں
 جوین سوہنیاں دا
 جھج رگیلیاں دی

دکھی چھوڑے دھرم تہاڑے

(پہاڑی)

بھلا میرے پیار دا
دکھی چھوڑے دھرم تہاڑے

چنبے دی ہٹی وچ وکدی آگیری
بھلا میرے پیار دا پلنگھناں کہ بڑی
بھلا میرے پیار دا دکھی چھوڑے دھرم تہاڑے

چنبے دی ہٹی وچ وکدی اے لونی
بھلا میرے پیار دا آج پرولین ہوئی
دکھی چھوڑے دھرم تہاڑے

چنبے دی ہٹی وچ وکدے چھوہاے
 بھلا میرے پیار والگیا ندے پنتھ نیاے
 اج میرے پیار والکھی چھوڑے ہر تساڑے
 چنبے دی ہٹی وچ وکدا اے بکرا
 بھلا میرے پیار والنگلہ پوا دے سالوں کھرا
 آجا میرے کھوجا دے
 دکھی چھوڑے دھرم تساڑے

ماڑھے کی مند بوناناں

کسے ماڑھے کی مند بوناناں
چندے کی چاننی چندے کناں
اج اٹھ میرے مندے دیئے لائیئے

نٹھلو وی چھل گیا

بندلو وی چھل گیا

ٹوکرو لئی جا بانے نی

کسے ماڑھے کی مند بوناناں
چندے کی چاننی چندے کناں

کھوہا گریندیاں مینڈی بانہہ رحمانی

(لہندی)

کھوہا گریندیاں مینڈی بانہہ رحمانی
وت ناں پسایاں اوے یار مینڈے کھوہے وا پانی

پیا جند چاں ویسیاں

شالا یار لاوے

شالا یار میلے

نگھ پار ویسیاں چیر جھگل بیلے

کھوہا گریندیاں ٹٹ پیئی زنجیری

اک دیس بیگانا بھٹھ پوسے فقیری

پیا جند چا دیساں

ڈاڈی مانی پٹی آں

اللہ یار میلے

نگھ پار دیساں چیر جنگل میلے

تاری سبجناں

تاری سبجناں

تُدھ بن وٹھیاں

بیں امی مرہنی آں

مبینوں چکنے ناں ویندا ڈھول شپاہیا

کٹاں دیاں ڈنڈیاں بیں لاہی لاہی وٹیاں

جدوں لاہی وٹیاں مک گئیاں بھنڈیاں

راجے دیا نوکرا اہل بندوقیا

گھر گھر رمتراں تیریاں

راتے دا ونجناں توئیے دا ٹکھناں

تاری سبجناں - تُدھ بن راتاں ہو گئیاں لتیاں

دینی مینڈی پتی اے

آنکھیں میرے لال نوں

اساں ونگاں چڑھا ونیاں

دینی مینڈی پتی اے

آپے بھج جان گیاں

ٹھوکر لگ دی اے

اسی ہور چڑھا ونیاں

شہرست جگ دی اے

آنکھیں میرے لال نوں

سانوں گھتے پھلّاں دے ہار

ونگاں چڑھا ونیاں

ناں بھیرے ناں موکلے

چھاتی دا شنگار

وینی مینڈی پتلی اے

بے گڑ چلیوں چاکری

سانوں لے چل تال

ونگاں چڑھا ونیاں

توں کریں گا چاکری

میں کڈھساں رومال

ونگاں چڑھا ونیاں

کی ٹمک تیری چاکری

کی ٹمک تینوں رومال

ونگاں چڑھا ونیاں

اک ٹکائی سیری چاکری

لکھ ٹکائی رومال

ونگاں چڑھا ونیاں

سوہے چیرے والیا

توں چیرا ہور رنگا

ونگاں چڑھا ونیاں

اچھی ڈھکی گھر ساہنے

ڈاڈے نال پریت

ونگاں چڑھا ونیاں

نال چھوڑے نال چھوڑیئے

نال چھوڑن دی نیت

ونگاں چڑھا ونیاں

ڈھولا

اُوڈھولا کچھ کرے تینڈا صاف مہٹی تے دھریے

بھٹکھے وی ناں مرے جیوں ڈھولا

ڈھول کسی دا

ہاجرے دی روٹی لے پیالہ سسی دا

اُوڈھولا اوہ راتے دیوا بالنی آں خانگاہ تے

تیریاں متناں جیوں ڈھولا

ڈھول جانی

ساڈی گلی آ تیری مہرانی

بازار وکیندی تگڑی نہیں سک سک ہو گئی لکڑی

تیریاں غماں وچ جیوں ڈھولا

ڈھول مناواں

دفع کر نوکری کٹائے نانوواں

اچھی ماری مودھ پئی رڑکاں عنیوں سائے بڑیاں جھڑکاں

تیرا وے دلا سڑا جیویں ڈھولا

ڈھول کھلا

لوکاں ویاں ماریاں پوا وے بنگلا

بازار وکیندیاں مرجیاں لے ٹکٹ گڈی تے چڑھ ساں

پنڈی جا لہناں جیویں ڈھولا

ڈھول مکھناں

دل پروسیاں وارانی رکھناں

نال ونج نال ونج

بیبا نال ونج نال ونج

ڈھولن یار

ٹک پو اتھائیں وے

نال ونج نال ونج

روزی تے رزق وے

اللہ دیندا سائیں وے

نال ونج نال ونج

اپنے وطن یاں ٹھنڈیاں چھائیں وے

نال ونج نال ونج

لوک کملے لدی لدی جانے وے

مُٹ گئیاں یاریاں

بھیل کملانے وے

ناں ونج ناناں ونج

ڈھولن یار

ہک پو اتھائیں وے

ڈھولن یار

تن واٹنبورا رگاں دیاں تاراں وے

لوں لوں وے وچ کرن پکاراں وے

ناں ونج ناناں ونج

ڈھولن یار

ہک پو اتھائیں وے

ناں ونج ناناں ونج